

הבעל תפילה

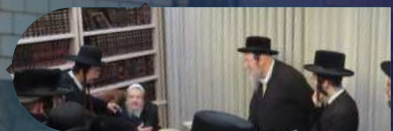
גליון מיוחד לעידוד וחיזוק השקידה בספר הק' ליקוטי תפילות - גליון 4 - עשרה בטבת

כן הוא הרב והתלמיד שהביטו והסתכלו עליהם
מיום בריאת העולם עד הנה ועל ידם יהיה
נפעל וננמר התקון של כל העולמות
בתכלית תכלית השלמות

הכל על השולחן

כל השאלות שרק
רציתם לשאול
שאלתם? הנציגים עונים!

ביקור מרגש

מנהלי ופעילי החבורה
במעונו של הגר"מ
שכטר שליט"א

המה מעידים

אתה רואה בחורים שמעניין אותם
רק דברים שבקדושה? העיניים שלך
יוצאות כשאתה רואה כזה בחור? רוצה
גם לזכות? מהי הדרך?

אימת הגיבור

ומלחמתו של הבעל תפילה

תיאור חי ועוצמתי מהמלחמה
המתרחשת בימינו אנו
סיפורים אמיתיים

מצורף גליון תפילתי

החדשות המסעירות את ברסלב

הבעל תפילה

03.

פתח דבר

פתח לנו שער בעת נעילת שער...
הרהורים במשנת בעל ההילולא

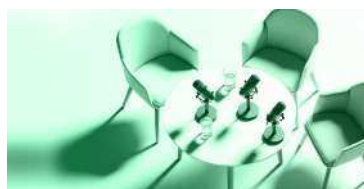
04.

התלמיד החי

עיקר ההתקשרות הוא האהבה...
שיחה מיוחדת עם הרה"ח הישיש
ר' יצחק פריעדמעאן שליט"א

10.

הכל על השולחן

הם לא נבהלו וענו לנו על הכל...
ראיון יחודי וראשון מסוגו עם
שלשה נציגים ופעילי הק'

14.

מאז ועד היום

הדבר שהציל את כל עתידה של ברסלב
שיחה מיוחדת של הגרי"מ שכטר שליט"א
למנהלי החבורה

23.

המה מעידים

גם אתה יכול לזכות לאור
מכתב מאחד שזכה להשתתף
במסגרת החבורה בימי בחרותו

24.

אימת הגיבור

ומלחמתו של הבעל תפילה
שלשה סיפורים מרתקים מעניא דיומא
סיפורים אמיתיים

כותבים: חמ"ד, מ. פייער, י. פדר
תמונות: שאטרסטוק, ברסלב
נייעס, פריפיק, אבקשה
עיצוב ועימוד: NSW

הגליון יוצא לאור ע"י חבורת התפילה

לחיזוק ועידוד השקידה בספה"ק ליקו"ת
ניתן ליצור קשר בקו התפילה שמספרו הוא:
בארה"ק - 02.627.3116 | בארה"ב - 347.966.1618

פתח לנו שער בעת נעילת שער...

אף הדפיסו במסירות נפש ממש! נעצור לרגע משטף החיים ונתבונן במספרים המציניים את המהפיכה האדירה המתחוללת לנגד עינינו: מידי חודש נשלחים אלפי כרטיסים אל עשרות ישיבות, בכרטיסים ממלאים הבחורים את הלימוד היומי, ובסיום החודש מעדכנים או דרך הקו או דרך הנציגים ונכנסים להגרלות, מאות כרטיסים חוזרים מידי חודש בחדשו כאשר מידי חודש בחדשו מספר הכרטיסים עולה, למעלה מ 100 נציגים פזורים בישיבות, הן הנקראים על שם רבינו והן בישיבות כלליות, האש בוערת בלבבות, הרהורי תשובה גואים כנחל שוצף.

עד הנה עזרנו רחמיק, ולא עזבונו חסדיך, וזאת בקשתינו מאת יוצר היצורים, כשם שזכינו להתחיל במהפכה הקדושה, כן נזכה בהשלמת התפשטות הספר בכל קצוות תבל, ובמיוחד בפרויקטים החדשים ההולכים לראות אור בהקדם.

יהי רצון שנזכה אכן לראות במהרה בהתגשמות נבואת מוהרנ"ת שאמר: "ועם נברא יהלל ק-ה" שעתידי להיבראות עם שיהללו ק-ה באלו התפילות אמן.

כדי להציל אותנו מרדת שחת. בואו ונתחזק יחד ביומא דהילולא דיליה, ללכת בארחותיו, ולעשות מהתורות תפילות ובזה לעשות שעשועים למעלה שלא עלו מימות עולם, ולקרב את משיח צדקינו.

ברוך ה' שזכינו, ולפני ארבעה שנים הוקם הארגון 'חבורת התפילה'

מי מילל ומי פילל שנעמוד במקום נפלא שכזה, והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד, ארגון 'חבורת התפילה' שחרט על דגלו את העידוד לשקוד באמירת הספר הקדוש ליקוטי תפילות.

הכל התחיל עם עשרים בחורים בלבד ובמשך הזמן גדל הארגון ופרץ ימה וקדמה צפונה ונגבה, מאות מאות בחורים עוסקים מידי יום ביומו, באמירת הספה"ק ליקוטי תפילות.

טוב להודות לה' אשר עד כה עזרנו, המספרים מדברים בעד עצמם, ולעת כזאת אשר עומדים אנו שוב בסיעתא דשמיא ביומא דהילולא קדישא של גאון עוזינו, מחמד עינינו, התלמיד הגדול כאור הירח יכון עולם, אשר הוא חיבר את הספר הקדוש הזה, ובהמשך

עומדים אנו ומתקרבים, ליומא דהילולא של התלמיד הגדול, כאור ירח יכון עולם, מורינו הרב ר' נתן מברסלב, באשר אנו מתקרבים ליום הגדול הזה, יום אשר נפשו של הצדיק מתעלת יותר ויותר, נתבונן מעט בארחותיו הק' ונלמד מהם ארחות חיים.

מוהרנ"ת היה גאון עצום, לא היה חסר לו כלום, הוא ידע ש"ס ופוסקים בע"פ, ובכל זאת הוא התקרב לרבינו, מה היה חסר לו? למה הוא רצה להפוך לנרדף עד סוף ימיו? מה לא היה לו במצבו כאשר כל מכמני התורה גלויים לפניו?

את כל זה עשה רק בגלל שהוא ידע, שבלי הרבי חיוו שווים כקליפת השום, חיים בלא פנימיות,

לא עברו ימים רבים, ושוב מסר את נפשו מוהרנ"ת, לא, זה לא היה מסירות נפש מהסוג של ההתקרבות ששכניו נהפכו לו לשונאים, היה בה מסירות נפש של מיתה כפשוטו, היה זה כאשר עשה את הדפוס בביתו, כאשר ידוע שהיו יכולים להרוג אותו, ובכל זאת מסר את נפשו ולא הסתכל על כלום, ולמה עשה את זה? כדי להדפיס את הליקו"ת -

העוסקים והעוסקים בקדושים

שיחת הוד
קדומים
עם זקני
אנ"ש

התלמיד החד

שיחה מיוחדת על מעלת התפילות
עם הרה"ח ר' יצחק פריעדמאן שליט"א

י. פדר

לקראת עשרה בטבת זכינו לשעה של קורת רוח כאשר זכינו לשוחח עם הרה"ח הישיש ר' יצחק פריעדמאן שליט"א הידוע באש קודש סביב ענינו של הרבי אשר הכניס אותנו באוירה והאש דקדושה של ה'התלמיד החי' אם סברנו שהרבי יכול להמשיך את ההשארה שלו ללא ר' נתן הרי טעיתם, שוב ושוב חזר עיקר ההתקשרות היא האהבה כאשר תוך כדי הוא נשנק בבכי קורע כל לב את התחושה אי אפשר להעביר אבל את הדברים כמו שהם הבאנו כאן לפניכם:

רבי נתן ידע שהוא אינו ראוי !!!

לרבינו הק' היה תלמיד מוהרנ"ת, מוהרנ"ת היה כל כך חשוב אצל רבינו - פשוט אי אפשר להסביר זאת בדיבורים, אחד מהדברים הגדולים שמוהרנ"ת למד מרביה"ק שהיה ברור אצלו שהוא אינו יותר מחתיכת בוך. כך העיד עליו רבינו שהוא בעיני עצמו לא יותר מחתיכת בוך, ומצד שני מוהרנ"ת היה כל כך חזק בדעתו וגדול בדעתו, ואת כל הליקו"ת עשה על האופן הזה, שהוא כלל אינו ראוי לעשות כזה ספר, אבל רביה"ק ציוה עלי לעשות זאת ועלי לשמוע לו.

מוהרנ"ת בעצמו אומר זאת באריכות גדול בהקדמה לליקוטי תפילות, שכל ההתעוררות שהיתה לו לעשות את הליקוטי תפילות היה אחר ששמע מרבינו והבין מדבריו שהוא רוצה שיעשו את הליקו"ת.

עיקר מה שמוהרנ"ת מחזק הוא לדבר להקב"ה מידי יום ביומו העצה הקדושה של רבינו להתבודדות, ומוהרנ"ת עשה את הליקו"ת בכזה רוח הקודש נפלא, שגם עם כזו ענוה של מוהרנ"ת שיגיע לידי כך שיכתוב כאלו דברים, הוא ידע שהליקוטי תפילות יכול להציל מהמקום הכי נמוך ומהמצב הכי נמוך, וכל מה שצריך הן ברוחניות והן בגשמיות הכל נמצא בליקו"ת, אין שום דבר שבעולם שאינו טמון בליקו"ת.

אתה יכול לגרום כאלו שעשועים

מוהרנ"ת דיבר כאלו דיבורים חריפים על הספרים שלו, פעם אחת דיברו על גן עדן הכריז מוהרנ"ת שהגן עדן של השי"ת הוא הליקו"ת, זהו פחד נורא מוהרנ"ת היה בעיני עצמו כזה

יהודי שבור עד כדי כך שרביה"ק אמר עליו שהוא דיבר איתו כל כך הרבה, שאם היה מדבר עם תלמיד אחר כל כך הרבה כבר לא היה מזמן בעולם, כל כך הרבה דיבר רבינו עם מוהרנ"ת כי מוהרנ"ת היה כל כך שבור וכל כך הרבה דיבר עימו רביה"ק וגם לא היה מספיק, ובכל זאת עם גודל שפלותו דיבר על הליקוטי תפילות בכזה התעוררות ובכזה חשק והוא אמר שזה מה שהגמרא אומרת שחייב אדם לומר בשבילי נברא העולם, (רבינו מביא בתורה ה') ששם מביא רבינו שחייב כל אדם לומר שבשבילי נברא העולם, ולכן צריך להתפלל עבור תיקון העולם.

והתלמידים אמרו שהם מאד מאד רחוקים מזה, אמר להם רבינו שיסתכלו היטב בלשון של הגמרא שכתוב חייב כל אדם לומר כל אדם דיקא, לא משנה איזה מצב שהוא חייב לומר, ואם אתה רחוק מזה צריכים לבכות להשי"ת להתעורר ולראות שכן, אני כן יכול להתפלל על העולם, ור' נתן שמע מרבינו שצריך לעשות מכל תורה תפילה וחזר על זה רבינו כמה פעמים ואמר בכזה לשון, **נשנק ר' יצחק בכזה לשון** ששעשועים כאלו שנעשה כאשר אחד לוקח תורה ועושה מזה תפילה לא עלו מימות עולם, וזה נאמר על סתם יהודי ששומע תורה ועושה על זה תפילה למשל כשאדם נעשה בר מצוה ולומד הלכות תפילין מתפלל שיהיה לו תפילין מהודרות וסופר כשר ויראי שמים, ועל כל מה שלומד צריך להתפלל, אבל הרבה יותר מזה התורות שבליקו"מ הם דבר אחר לגמרי, התורות שבליקו"מ הם תורות שרביה"ק מסר נפשו עליהם, לפעמים אף כתב מוהרנ"ת שרביה"ק כל כך מסר נפשו על התורות והיו תורות שרביה"ק ישב אף שעתים שלימים קודם אמירת התורה ועשה תנועות משונות עד שאמר התורה, כך כתב

הוא ידע
שהליקוטי
תפילות
יכול להציל
מהמקום
הכי נמוך
ומהמצב הכי
נמוך, וכל
מה שצריך
הן ברוחניות
והן בגשמיות
הכל נמצא
בליקו"ת,
אין שום דבר
שבעולם
שאינו טמון
בליקו"ת.

איש שיחנו בעצרת סמוך ונראה לציון רביה"ק זיע"א

אבל מה לעשות שעובר יום ועוד יום ועוד יום שאין לו דיבורים, ולכן החליט שהוא יכתוב התפילות לעצמו וכך יוכל לעצמו כשהלב סתום לקחת תפילה ולפתוח את הלב.

ככה כל דבר שעשה ר' נתן עשה עם חשבון נפש ועם ישוב הדעת עצום, כיון שהיה כזה עניו ואמר לשון על עצמו שאם היה לצדיקים לב נשבר כמוני - איני יודע מהיכן היה להקב"ה מספיק גן עדן ובאמרו זאת התכוון על הצדיקים הגדולים הרב מברדיטשוב וכו'. ומאידך ידע מוהרנ"ת ממעלתו...

ר' נתן היה פלא עצום

וזהו דבר פלא כי אדם רגיל כשמדברים ממעלתו בא לגאווה, אבל מוהרנ"ת היה כל כך שפל בעיני עצמו וזה בעצמו שרבינו כ"כ דיבר מגדולת ר' נתן וכ"כ לימד אותנו שנהיה תלמידים של מוהרנ"ת ור' נתן עם כל זה היה כ"כ שפל בעיני עצמו ורואים את זה בפרט בליקו"ת למשל בתפילה ו' שזה תפילה נוראה על תשובה ועל תשובה על תשובה, וכותב שם על עצמו כאילו לשונות 'עוונותי עברו

נושם בדקה ת"פ נשימות והאלשיך הק' מביא דבר פלא בשם המדרש שבכל נשימה רוצה הס"מ לחנוק את האדם והשי"ת דוחק את הס"מ ונותן לו עוד נשימה זה הרי פלא ממש כזה מדרש **מדגיש באזנינו ר' יצחק** בכל רגע ורגע נותן הקב"ה נשימה חדשה לאדם.

וזה מחזק את דברי רבינו שצריך להודות על כל נשימה, זה הרי לא עוד איזה נשימה - זה מתנה חדשה מהבורא ית', **ושוב מתרפק ר' יצחק** ומוהרנ"ת שחיי עם כזו מסירות נפש לתורה עם כזו מסירות נפש לרביה"ק עם כזו מסירות נפש ששם רבינו ישאר לעלמי עד ולנצח נצחים, והוא עשה כאלו תפילות שכל תפילה שעשה נשפך רוח הקודש, שהרי כל תפילה מלאה במסירות נפש.

מוהרנ"ת כותב בהקדמה לליקו"ת שזה דבר ברור שאי אפשר להתקרב להשי"ת ואי אפשר לשבור התאוות והמידות רעות, ואי אפשר לזכות למידות טובות רק על ידי תפילה ותחנונים ושוועה וצעקה וזעקה להשי"ת ימים ושנים הרבה, וכל הצדיקים והאנשים כשרים עברו את זה, ומוהרנ"ת כותב עוד דבר פלא שכל יהודי צריך לעשות תפילות

ר' נתן ור' נתן היה זה האיש המעלה שהיה יכול לעשות מכל תורה של רבינו תפילה זה כזה מין תענוג. 'זה כזה מין תענוג' חוזר בפנינו ר' יצחק

בשורה הראשונה זלגו דמעות כמים

אני מכיר ברסלבר חסידים שאומרים מידי יום תהלים, והם אמרו לי שלא תמיד נפתח להם הלב, אבל כשפתחו את הליקוטי תפילות מיד בשורה הראשונה נפתחים שערי דמעות וזולגים דמעות כמים, ועוד שהליקוטי תפילות הוא ספר שפותח גידי קשיות ליבו ופותח את הלב לגמרי לגמרי, ובפרט כשר' נתן מדבר בשבח הצדיקים ובגדולת הצדיקים שר' נתן מחזק ומכניס כזאת אמונה שהצדיק גבוה מהכל

כל אדם ובפרט בחורים צריכים הרבה תפילות לדוגמא על זיווג הגון וכד' שצריך לכל כך הרבה סיעתא דשמיא שיהיה הזיווג הגון, וכן בכל דבר ודבר ואצל מוהרנ"ת הבטח אחת על העולם היה יותר גרוע מלחתוך את הראש, והוא עשה את התפילות עם כזו סיעתא דשמיא על כל דבר שאדם צריך על כל יום טוב כמה תפילות וכמה הלכות שעשה על כל יו"ט ועל כל מצוה על קדושה וטהרה

הספ"א רוצה לחנוק את האדם

הגמ' אומרת שעל כל נשימה ונשימה שאדם נושם חייב אדם להודות להשי"ת.

פעם דיבר ר' לוי יצחק שצריכים להודות על כל נשימה - כמה נשימות יש בשעת ההודאה עצמה על זה בעצמו הרי גם צריך להודות, ר' חיים וויטאל מביא בשם הארי הק' שאדם

רוצים להלביש נחשים ועקרבים על ראשי, כזה לשון אמר על השטרימל של רבינו שידע ר' נתן הגדולה שלו עם כל זה לא רצה להלבישו!

הספר נהיה מהתנוצצות לבד

הליקו"ת כולו לא נוצר על ידי שמוהרנ"ת התיישב לחבר איזה ספר, כמו שאר מחברי הספרים, הליקו"ת נהיה מההתנוצצות של מוהרנ"ת בשעה שלמד התורות של רבינו, ומוהרנ"ת כותב זאת בפירוש בהקדמה לליקו"ת שלא חשב בכלל לחבר ספר לכלל, רק כאשר למד תורה והתנוצצה לו על זה תפילה, כתב זאת לעצמו והניחו, וככה עוד תורה ועוד תורה ונעשה מזה ספר שלם, ואפילו כשכבר היה ספר שלם היה לו הרבה התבודדות אם ימסור את התפילות לאנ"ש, אבל זה בטוח שבתחילה לא כתבו בכונה זאת, רק כתבו לעצמו ואח"כ היה כמה מאנ"ש שביקשו מר' נתן להעתיק לעצמם איזה תפילות, והעתיקו רק כמה תפילות, ובהמשך ביקשו מר' נתן להעתיק את כל התפילות, ומוהרנ"ת בעצמו העיד שהוא עצמו בליבו אינו שלם בזה, וליבו הלך אנה ואנה, ומסר עצמו להשי"ת.

'תראו מה הולך פה! זועק ר' יצחק בקול. 'יושב יהודי ומעיד על עצמו עדות 'עם כל זה מסרתי עצמי להשי"ת לבד וסמכתי עליו לבד כרצוני יתברך הטוב, וכרצון רבינו זכרוננו לברכה כן אעשה' זה פלאי פלאות מתי שמוהרנ"ת היה צריך עצה היה לו התבודדות להשי"ת ודיבר גם לרביה"ק, שהרי הוא כותב וכרצון רביה"ק אעשה'.

'מוכרח להיות', מסכם ר' יצחק, 'שהיה לו כח לדבר עם רביה"ק לאחר

ראשי... עד שאיני יודע כלל איך אשוב אליך'...

'תארו לעצמכם', מדגים לנו ר' יצחק במתק לשונו. 'יושב לו יהודי שידע ש"ס עם ראשונים בע"פ ומקושר לצדיק הכי גדול בבריאה, ואינו יודע כלום ומתחנן לבורא ית' רבוש"ע עוזר לי שאתקרב אליך, ואמעט בכבוד עצמי וארבה בכבוד המקום... אע"פ שמעולם לא היה אדם שכל כך מיעט בכבוד עצמו והרבה בכבוד המקום'.

שמעתי מר' לוי יצחק שהיו מפורסמים שביקשו מר' נתן לאחר פטירת רביה"ק שיעשה איזה דבר קטן, (מעשה רעביסטעווע) שיעשה קידוש ברים או שיעשה פירות טיש וכיוצא ור' נתן היה מוכן למסירות נפש ממש ובלבד שלא לעשות כזה דבר, כ"כ מיעט בכבוד עצמו והרבה בכבוד המקום, כ"כ היה אחד מהמפורסמים הכי גדולים שביקש שר' נתן ילבש בגד משי, אבל ר' נתן לא הסכים בשום פנים שבעולם.

עד כדי כך, שבעת הסתלקות רביה"ק היה הוא ממונה על חלוקת הירושה כמובא בימי מוהרנ"ת באריכות גדול ועשה את זה בחכמה גדולה, היכן להשקיע המעות שימתין לשנים שיבואו לבנית המשפחה של רביה"ק שיהיה להם פרנסה מזה, כ"כ היה לו מח עצום בעיניני גשמיות להבית של רבינו ואז נתנו לר' נתן את השטרימל של רביה"ק! היה אז מחלוקת כ"כ גדול על ר' נתן וידע ר' נתן שרוצים להרגו כפשוטו, והבין ר' נתן שצריך לעשות איזה דבר, והלביש השטרימל של רבינו והלך לפתח וכל החולקים כשראו אותו מיד ברחו, ומיד לאחר מכן הסיר השטרימל מראשו, והיה מתלמדי רבינו שביקשו מר' נתן שילבוש עוד פעם את השטרימל של רבינו, ושמעו אותו אומר רבוש"ע הם

הליקו"ת
תפילות
הוא ספר
שפותח
גידי קשיות
ליבו ופותח
את הלב
לגמרי
לגמרי,
ובפרט
כשר' נתן
מדבר
בשכח
הצדיקים
ובגדולת
הצדיקים

איש שיחנו במסירת שיעור בימי הקיבוץ הק' באומן

כלי זיין, עשיתי שעה התבודדות - מסרתי למשיח שעה שלימה של כלי זיין.

וצריך לעשות סדר בליקו"ת, דבר שיודע שיכול לעמוד בזה, כל ימי חייו, כל ימי חייו.

השם יעזור שבזכות הספה"ק ליקו"ת נזכה לראות עוד היום את משיח צדקנו ואת כל הצדיקים ואת רבינו הקדוש, מוהרנ"ת כותב הרבה פעמים בליקו"ת את הלשון שנשמח עם הצדיקים ושהצדיקים ישמחו בנו, וזהו דבר פלא כי כל יהודי שמשיח יבוא, ויש מאות בחורים בפרט ברסלבר בחורים שבוכים כל יום שיבוא משיח ועדין צריכים זכות שמשיח יתן שלום עליכם, ושישמח איתנו.

היהודים שעוסקים בזה הספר זה דבר ברור שישבו בתשובה באמת, ויהיה נכלל בהקב"ה כמו שכותב ר' נתן בהקדמה, ה' יעזור שנזכה עוד היום לקבל את פני משיח צדקנו ונזכה לראות את גדולת ונוראות הצדיקים אמן. ■

עצמו יקח זמן שיודע שיכול לעמוד בזה, בין שהוא בחור בין שהוא אברך ובין שהוא סבא, זה הרי פלא נורא מוהרנ"ת הרי העיד שבזכות אלו התפילות יבוא לנו משיח צדקנו במהרה בימינו, שהרי זהו עיקר כלי זינו ורבינו כותב שמשיח יבוא עם הכלי זין של תפילה.

עשיתי ספר שיהיה כלי זינו של משיח!

ור' נתן מעיד עשיתי ספר שהספר זה כלי זיין של משיח ובפשטות זה ע"פ תורה ב' שהכלי זיין של משיח הוא התפילה, ואם מדייקים רואים שבליקו"מ כותב רבינו שעיקר כלי זיין של משיח הוא התפילה ובקיצור ליקו"מ כותב מוהרנ"ת שעיקר כלי זיין של איש הישראלי הוא התפילה, והפשט הוא שע"י תפילה של כל אחד מישראל, נברא כוחו של משיח ודבר אחד צריך כל ברסלבר לדעת שאע"פ שצריך להיות עניו ושפל ברך, מ"מ צריך גאווה דקדושה, וליידע התפללתי היום ג' תפילות - מסרתי למשיח ג'

הסתלקותו, ואחר שעשה הספר כבר וראה שזה דבר טוב לקח זמן רב עד שמסרו לאנשי שלומינו, ועוד יותר זמן עד שעמד בעצמו והדפיס את הליקו"ת.

הכל - אבל הכל זה רבי נתן!!

'לברסלב'ר חסיד יש כל כך הרבה דברים טובים, הוא מלא טוב, חוזר ומדגיש בפנינו ר' יצחק. 'עוד בעצם ההתקרבות לרבינו הק' שזה בעצמו כבר כזה מתנה, שיכולים לדבר מזה לבד כל היום! וכל מה שיש לנו מרבינו הכל בזכות ר' נתן ואם היה ר' נתן סבור שהוא צריך לעבוד את ה' לעצמו, מי היה יודע שיש את רבינו בעולם? מי היה יודע שיש ליקו"מ בעולם? מי היה יודע שיש סיפון"מ בעולם? מי היה יודע מציונו הק'?

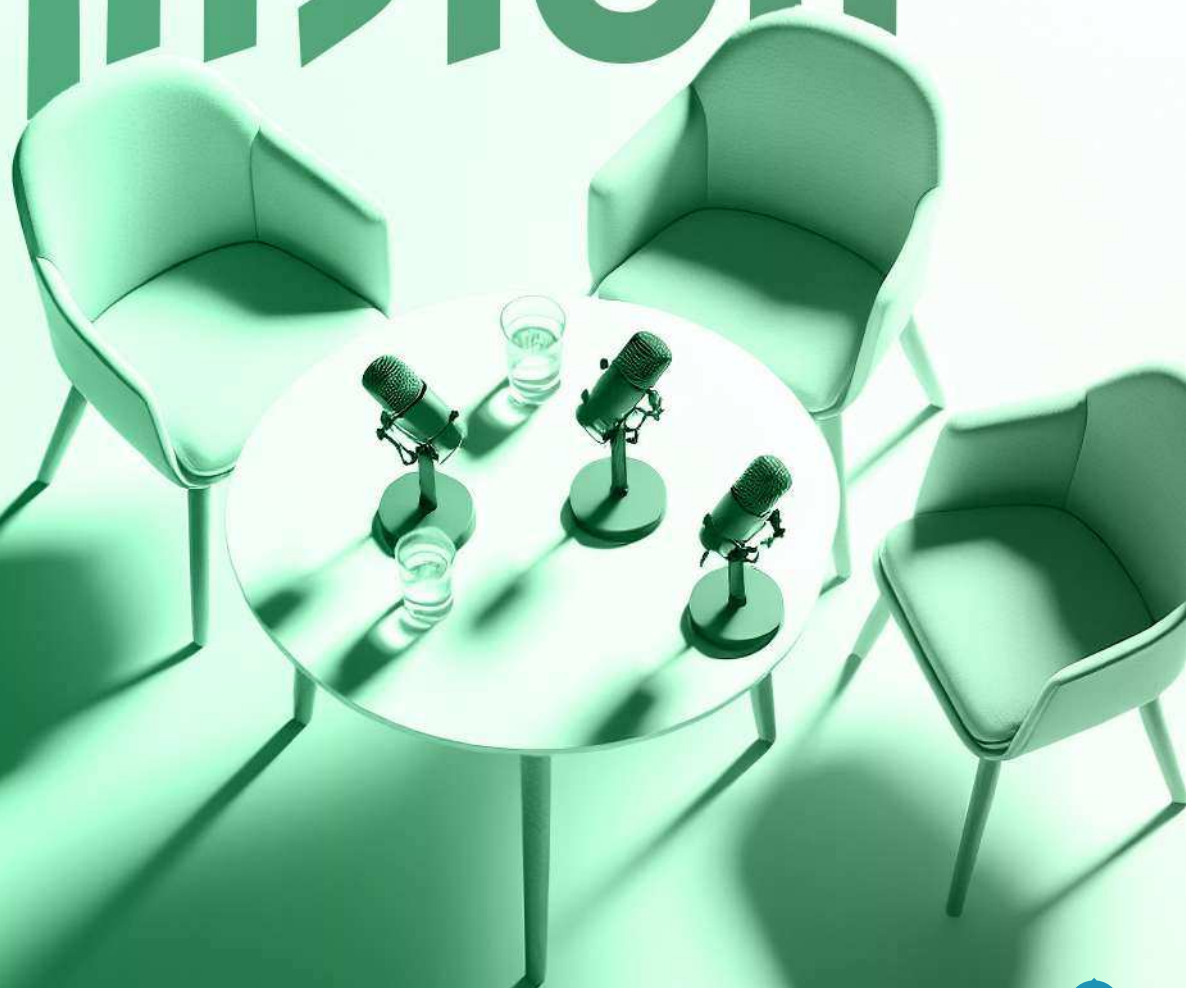
הכל - אבל הכל, הוא ר' נתן, ומוהרנ"ת כותב שהרבה חשב בם ימסור התפילות לעצמו או לא, ועל זה בעצמו היה לו התבודדות, וקודם מסר רק כמה תפילות לכמה מאנ"ש ואח"כ נעשה ספר שלם הליקו"ת וכשנעשה ספר שלם אז דיבר ר' נתן בעצמו את הטוב הנצחי הטמון בו ואת הגן עדן שיכולים לזכות על ידי זה, וכותב בהקדמה ומי שיהיה רגיל בתפילות אלו בודאי יזכה לחיי עולם!

זה הרי פלא והפלא, ר' נתן מבטיח שבודאי יזכה לחיי עולם, וכמובן צריך שלא יהיה ריבוי אור ולא יעזוב אח"כ הכל רק יעשה חשבון, כמה זמן יש לי בשביל הליקו"ת? חצי שעה אז אומר חצי שעה, עשרים דקות, אז אומר עשרים דקות, אבל מה שמקבל על

הראיון המלא יעלה לשידור בליל עשרה בטבת בקו 'קול התפילה' בשלוחה 1 לאחר בחירת שפת האידיש

שו"ת
גלוי עם
הנצינים

הכל על השולחן

כלפי חוץ הם נראים אותו דבר כמוני וכמוך, לא תמיד מאירה להם הדרך - כשתפגוש אותם ברחוב לא תבחין עליהם שום דבר, יכול להיות שגם אם תשוחח איתם, לא תבחין בשום דבר יוצא דופן ושונה משאר הבחורים...

אך את האש וההתלהבות דקדושה הבוררת בקרבם, אותה הם אף עומדים ומבעירים לחבריהם בישיבה, גילינו במהלך שיחה קצרה כשירדנו לשטח לשמוע מהנעשה בשטח בהיכלי הישיבות, חזרנו עם תובנות חזקות ומרגשות ששינו לנו את כל המבט על נציגי הקודש, הזוכים ומגרשים את החושך עם מעט (או הרבה) מן האור.

"לא לא מדובר באיזה עבודה או איזה ענין פרטי, מדובר בענינו של הרבי", הם חזרו ושינו באוזנינו שוב ושוב, הגשנו בעבורכם מעט מן האור בשיחות הקצרות שארכנו עם הנציגים החשובים הבה"ח **מרדכי וויס** נ"י משיבת אור יחזקאל הליטאית, הבה"ח **יחיאל קנפולר** נ"י משיבת טשעבין הירושלמית, והבה"ח **עזריאל דייטש** נ"י משיבת בית הלל החסידית:

אתה אמרת ליקו"ת, וכ"ש בריבוי הבתים כשמתחילים מעט לחשב. זה הרי נחשב להרבה הרבה יותר פעמים, פשוט אין סוף לאושרו של המתעסק בקודש.

שאלה ב'

מה נותן לכם את הכח להתאמץ לעשות בשביל אמירת ליקוטי תפילות, ובפרט שלפעמים אפשר להרגיש בעצמו חוסר שלימות בזה?

הבה"ח **עזריאל דייטש** נ"י

הדבר שנותן לי את הכח, היא הידיעה שכל מה שעושים בשביל רבינו - הוא משלם לנו על זה, ואינו נשאר חייב לאף אחד, כמו שאמר: "פון וועס איך נעם איים געב איך". ולפום צערא אגרא, לפי גודל ההתאמצות רבינו נותן ברוחניות ובגשמיות, ובפרט ברוחניות, שאני יודע שאני יזכה לחיים טובים ואמיתים, חיים של אהבת התורה וירא"ש, נצחיות של להתענג על ה', כמו שרביה"ק יודע להמתיק

שאלה א'

דבר ראשון רצינו לשמוע מעט במה מתבטאת בפועל, הזכות להיות מנציגי הקודש?

הבה"ח **מרדכי וויס** נ"י

בפן הטכני זה פשוט לחלק את הכרטיסים, אבל יותר מזה פשוט להגיד לבחורים תראו את מה שהולך עם הליקוטי תפילות - והצטרפו, ותזכו לחיים אחרים לגמרי וכל מה שאפשר עוד לחזק ולומר בעניין.

הבה"ח **יחיאל קנפולר** נ"י

מה לנו צורך יותר ממוהרנ"ת עצמו ובנו, שכמעט ואין מכתב בעלים לתרופה שאין מדבר מענין הזכות של המפיצים וענין ההפצה, וגודל המעשה יותר מן העושה פשוטו כמשמעו, דהיינו, אם זכית שבחור יאמר ליקו"ת בזכותך, נחשב כאילו

יחיאל:

מה לנו צורך יותר ממוהרנ"ת עצמו ובנו, שכמעט ואין מכתב בעלים לתרופה שאין מדבר מענין הזכות של המפיצים וענין ההפצה, וגודל המעשה יותר מן העושה פשוטו כמשמעו

עזריאל:

**אשריך
אשריך בחור
העוסק
באמירת
ליקו"ת,
אשריך! לא
שייך לדמיין
את המעלה
העצומה
של אמירת
ליקו"ת,
פשוט לא
שייך - בשום
פנים ואופן,
הרי מוהרנ"ת
הפליג כאלו
הפלגות
באמירת
ליקו"ת,
אשריך!**

ולזכות.

ואם אני מרגיש שאיני שלם בזה, דבר ראשון מה שאני פועל, זה שלכה"פ כל אי יהיה לו סדר באמירת ליקו"ת ושיתחזק ברצונות וכיסופים לזה ובדרגא זו לכה"פ אני אווז, אבל באמת ההיפך הוא הנכון, אדרבה על ידי שאני ירבה זכויות של אמירת ליקו"ת זה בעצמו יחזק אותי, ואני יזכה ליותר שלימות וחזוק בזה.

הבה"ח **יחיאל קנפער** נ"ו

דבר ראשון אם מתבוננים קצת בגודל מעלת הליקו"ת כבר אין צריך כלל חיזוק, ובענין החלק השני של השאלה, אומרים מילה במילה בלי חוסר טעם ובלי חוסר כלום, ואפילו אם אתה נמצא במקום שר' נתן מדבר למשל מקדושת א"י, שלכאורה אתה נמצא בא"י ואתה לא יודע מה ר' נתן מזדעק וצועק, תגיד את זה בלי טעם עד שבעזרת ה' יפתח ליבך, אבל לזה צריך לא להתיאש ולא לסגור את הספר, ולא לומר מחר או אחר כך, אלא תאמר מילה במילה וישוב הדעת, ותמיד תתגבר על הבעל דבר ואם לא הולך, אז מובא מר' נתן, שלפעמים צריך להיות כמו בהמה, וזה הבחינה של ידום וישתוק דהיינו שרואה שפלות נפשו והבושות לפעמים מכפר יותר מכל דבר אחר.

הבה"ח **מרדכי ווייס** נ"ו

אני זכיתי להתקרב לרבינו, לפני שהתקרבותי לרבינו הייתי מתפלל מפעם לפעם בקברי צדיקים וכד', אבל היה לי פחות את האמונה בתפילה, זה היה תפילה ריקה ללא משמעות, אבל אחרי שהתקרבותי לרבינו - רבינו הכניס בי חזק את האמונה בתפילה, ואני מרגיש כזה חיות בתפילה שאצלי זה דבר פשוט ללכת

ולחזק אחרים, שיזכו גם הם לטעום מהאור הזה, וכשאני שמעתי מ'חבורת התפילה' מאד התחייתי מזה, והתחלתי לומר ליקוטי תפילות בקביעות מידי יום ביומו.

שאלה ג'

**אני מאמין שלא תמיד העניינים
הולכים חלק, מה הייתם עושים אם
אחרי חודש שהשקעתם בו הרבה
עמל יחזרו רק מספר כרטיסים?**

הבה"ח **יחיאל קנפער** נ"ו

אני מתחזק בזה שאני עושה מה שמוטל עלי, ואת השאר אין שהקב"ה רוצה כך התנהג, ובוודאי שהקב"ה רוצה שיתגבר אצלי הכיסופים והרצונות לחודש הבא, ואפילו בזה לבד הקב"ה רוצה עכשיו שיהיה לי הטעם וההרגש, שלא פעלתי כלום כדי שבחודש הבא אתמה על עצמי, האם ככה זה צריך להיות? בחודש הבא יכול לקרות דבר כזה ההיתכן? וזה עצמו נותן לי כח בחודש הבא, שיהיה הרבה יותר בחורים, כמו שמובא מרבינו ז"ל שירידה היא תכלית העלייה.

הבה"ח **עזריאל דייטש** נ"ו

מה זאת אומרת, 2 כרטיסים! 2 כרטיסים! אתה יודע מה זה? 2 כרטיסים! 2 בחורים שזכו לחודש שלם של קירבת אלוקים, חודש שלם של נצחיות, האין כל העולם כדאי להם??? בעצם היה שווה כל המאמצים של החבורה רק כדי לזכות בחור אחד שיגיד פעם אחת איזה תפילה, כאלו תפילות משער החמישים, למעלה מרוח הקודש - שלא עלו שעשועים כאלו מימות עולם כמו שאמר מוהרנ"ת.

ובפרט שב"ה מידי חודש בחדשו חוזרים לחבורה

**רשמים
משבת גיבוש
לבחורים
החשובים
נציגי חבורת
התפילה**

מרדכי:

**פעם ראשונה
שפתחתי
ליקו"ת
הרגשתי
שאין לי
לאן לברוח,
בליקו"ת
טמון הכל
אין משהו
שאי אפשר
להתפלל
עליו, ועל כל
דבר מבקש
מוהרנ"ת
מכל הפינות
האפשריות,
אין לאן
לברוח, על
כל דבר
צריך לצעוק
ולצעוק**

מאות כרטיסים, חוץ מאלו שאומרים
ליקו"ת ולא מחזירים את הכרטיסים.

הבה"ח **מרדכי ווייס** נ"ו

זה לא עבודה שלי זה עבודה של רבינו,
זה לא שיש לי כעת דבר שאני רוצה
לעשות ואם יש לי כח אני עושה ואם אין
לי כח אני לא עושה, וזה גם לא דבר שאני
עושה בגלל שאני רוצה - זה עבודה של
זיכוי הרבים, אז מה הקשר שלי לתוצאות?
זה לא עבודה שלי זה עבודה של רבינו!

שאלה ד'

**הופתעתי מעוצמת התשובות,
הפניתי להם עוד שאלה אחרונה
לסיום:**

**מה אתם יכולים לחזק באופן כללי
על אמירת ליקוטי תפילות?**

הבה"ח **עזריאל דייטש** נ"ו

אשריך אשריך בחור העוסק באמירת
ליקו"ת, אשריך! לא שייך לדמין את
המעלה העצומה של אמירת ליקו"ת,
פשוט לא שייך - בשום פנים ואופן, הרי
מוהרנ"ת הפליג כאלו הפלגות באמירת
ליקו"ת, אשריך!

זה בדוק ומנוסה שכל מי שאומר ליקו"ת
בתמימות מידי יום רואה שינויים גדולים לטובה,
וכל אחד יכול לראות את זה בעצמו שכשמתחנן
להש"י מידי יום בלשונות המעוררים והמלהיבים של
מוהרנ"ת, הוא מקבל חיות וכיסופין בעבודת ה'.

ואפילו אם כמה ימים לא זוכים לומר ליקו"ת, אין
שום סיבה להישבר מזה אם רק מסתכלים על הזכייה
העצומה שזוכים בימים שכן אומרים, בשעשועים

העצומים וקירבת ה' שיש בכל פעם
שאומרים ליקו"ת.

הבה"ח **מרדכי ווייס** נ"ו

פעם ראשונה שפתחתי ליקו"ת הרגשתי
שאין לי לאן לברוח, בליקו"ת טמון הכל
אין משהו שאי אפשר להתפלל עליו, ועל
כל דבר מבקש מוהרנ"ת מכל הפינות
האפשריות, אין לאן לברוח, על כל דבר
צריך לצעוק ולצעוק, וזה הסוד הנפלא
שנמצא בספר הק' ליקו"ת, שכשמתפללים
או אומרים תהילים או בתם התבודדות
לא תמיד מבקשים מה' על כל הנקודות
שצריכים, אך הספר היחיד שנותן מענה
על כל הדברים, הן ברוחני והן בגשמי
זה הספר הקדוש ליקוטי תפילות שכולל
ממש הכל. שעשועים אשר לא עלו
מימות עולם, אלו הם התפילות שעושים
מהתורות.

הבה"ח **יחיאל קנפולר** נ"ו

ידוע מה שאמר ר' נתן ז"ל שיום עם
ליקו"ת יהיה דין וחשבון אחר לגמרי,
והליקו"ת חוץ ממה שיש בו צד הרוחני
שהוא מתחרט ומודה על מה שעשה,
יש בו גם את הצד הגשמי שנותן לך כח
ומנוחת הנפש במשך כל היום, שהעבירות
הם כבעל חוב יכבדו ממני, והוא
כאילו משועבד לדבר שאינו שלו כמו שאמר רבינו ז"ל
שישראל אין שייך בהם עוון כלל, וחוץ מזה שיש לנו
עורך דין איך טוענים עם הקב"ה, איך להשתעשע עם
הקב"ה שר' נתן בכל הליקוטי תפילות, מדבר איך אני
מתקרב להקב"ה מכל מצוה קטנה שבקטנות, ואיך כל
עבירה אפילו דבר קל שבקלים מרוחק ממני.

מאז ועד היום / ההיסטוריה חוזרת
על עצמה...
ההחלטה הגורלית על מדרון
התהום...

מה הציל את חסידות ברסלב מאבדון ???

ההיסטוריה שחזרה על עצמה

פעם אחר פעם,

בכתבה המיוחדת שלפניכם

הגשנו עבורכם את ההיסטוריה

הידועה - והידועה פחות.

ההצלה של כל חסידות ברסלב

שאנו רואים היום לתפארת.

י. אומינר

**שכאשר
פגש מאן
דהו את
הגרי"מ
אמר לו
שהיום
כשאומרים
חסידי
ברסלב
מתכוונים
אליך, כי
לא נותרו
עוד חסידי
ברסלב**

ירושלים
עיה"ק
בימים
ההם

80 שנה לאחר, הישוב היהודי כולו - ובפרט בארה"ק, נתון במכה אנושה, היה זה לאחר המלחמה האיומה, שלימים נקראה 'מלחמת העולם השנייה' על יותר ממחצית מיהודי אירופה עלה הכורת הי"ד, גם פה בארה"ק לא היה המצב טוב יותר, רוחות זרות נושבות באוויר וארגוני נוער שונים שקמים חדשים לבקרים, כפטריות אחרי הגשם, מנסים לצוד ברשתם כמה שיותר נערים צעירים, גם מטובי המשפחות נופלים קרבנות כמו זבובים.

קולמסים רבים כבר נשברו, נהרות דיו כבר נשפכו, על תקופה כואבת זו, כאשר מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה, אך על הצלחה של כל חסידות ברסלב סיפור שכמעט ולא נודע, נביא מעט מאשר היה.

היה זה באותם שנים, הנער יעקב מאיר שנודע לימים כהרה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א, חזר מעוד יום של לימודים לכאורה רגילים, חבריו לכיתה חזר עימו מהחידר, הנער שכלפי חוץ היה נראה כעוד ילד, היה מקולקל מבפנים וניסה להשפיע גם על יעקב מאיר' להצטרף לאותם ארגוני מחתרת, היטב ידע את חולשתו של הנער, היטב ידע שכאשר יציע לנער 'כלי נשק' לא יאזור הנער את הכח ויצטרף עליו, היטב ידע שבביתו של יעקב מאיר' שורר רעב ועוברים עליו ימים שלמים

בלי להכניס דבר לפה, ובימים ההם היה זה דבר כמעט מובן מעליו שמצטרפים למחתרת, לימים העיד הגרי"מ שמכל חברי כיתתו נותר הוא ועוד חבר אחד יהודים כשרים, כהיום לא ניתן להבין כזה דבר.

יום אחד פנה אל יעקב מאיר' "חבירו" והציע לו להצטרף לאחד מארגוני המחתרת "החרדים" למותר לציין שלא נותרו משם חרדים, הוא הציע לו אוכל בשפע ואף ניסה לפתות ולהציע כלי נשק, תיאוריו על החלווה שיקבל (בימים אלו היה החלווה - הממתק של העשירים) ועל הרווחה שיביא הביתה, ומצד שני על הנשק שיקבל, כמעט והפילו את הנער לבור - לבור שאין לו תחתית, ואכן יום אחד לא הצליח יעקב מאיר' לעמוד מול הפיתויים ואמר ל"חבירו" מחר אבוא איתך...

ליבו בכלל לא היה שלם איתו, ויותר נכון כמעט ולא היה איתו הלב שלו דפק והלב שלו רעד מפחד, עד שהחליט להיכנס לביהמ"ד וכך עשה נכנס לביהמ"ד ולקח ליקו"ת, והתחיל לומר למשך כמה שעות ישב יעקב מאיר' והתחנן לפני קונו, דמעות זלגו מעיניו הוא קרא שורה אחרי שורה, כך ישב ובכה כל האחר צהרים,

אך משם כבר יצא הגרי"מ עם החלטת אחרת לגמרי, החלטת נחושה: לא, לא, לא, לא, לא אתפתה להצעה המשוונה המפילה לבאר שחת, לא אתן לבעל דבר להסית אותי לא לא בשופו"א

את ההמשך כולם יודעים את העתיד של ברסלב שכמעט נגדע, וניצל בזכות ההחלטה הזאת. לימים העיד הגרי"מ' הליקו"ת הוא שהחזיק אותי, הייתי יכול ליפול חלל כמו יתר חברי אך הליקו"ת הוא שעמד לי!!!

30 שנה לאחר מכן ר' יעקב מאיר כבר מזמן לא נער צעיר, העומד כקליפת השום למול נסיונות הזמן, היהדות החרדית בארץ הק' התחילה כבר

**ליבו בכלל
לא היה
שלם איתו,
ויותר נכון
כמעט ולא
היה איתו
הלב שלו
דפק והלב
שלו רעד
מפחד, עד
שהחליט
להיכנס
לביהמ"ד
וכך עשה
נכנס
לביהמ"ד
ולקח
ליקו"ת,
והתחיל
לומר למשך
כמה שעות
ישב" יעקב
מאיר'
והתחנן
לפני קונו,
דמעות
זלגו מעיניו
הוא קרא
שורה אחרי
שורה, כך
ישב ובכה
כל האחר
צהרים.**

**הגרי"מ
שכטער
במסירת
שיעור בית
מדרשינו
במאה
שערים
לפני כ-40
שנה**

מיד לאחר מכן קמו מספר אברכים בעלי יוזמה ועשו מעשה, בהמלצת הגרי"מ הכינו לוח עבור כלל אנ"ש שאותו היה צריך כל אחד לציין מידי יום באם אמרו ליקו"ת, ומידי שבוע עבר על זה הגרי"מ.

מאז ועד היום עברו הרבה מים בכינרת, דברים שהיו התחלפו אך כהיום זכינו והוקמה חבורה קדושה זו ההולכת ופועלת במלוא עוצמתה, מנהלי ופעילי החבורה זכו להיכנס לביקור מיוחד אצל הרה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א בראשות ראש החבורה הרה"ח ר' נתן בורשטיין שליט"א להתחזק יחד לקראת יומא דהלולא קדישא של גאון עוזינו מוהרנ"ת, ללכת בדרכיו הק' הגרי"מ העריף טללי תחיה על הפעילים והחיה את נפשם בדיבורים המשיבים את הנפש בגודל מעלת הליקו"ת.

להתאושש ממלחמת העולם השניה והשלכותיה, אך לחסידי ברסלב היה קשה מאד להתאושש, על רוב אנ"ש בפולין ובאומן עלה הכורת הי"ד, נותרו עשרות בודדים של חסידי ברסלב אשר נותרו בודדים ואזובים, זה הגיע למצב שכאשר פגש מאן דהו את הגרי"מ אמר לו שהיום כשאומרים חסידי ברסלב מתכוונים אליך, כי לא נותרו עוד חסידי ברסלב, המצב היה נראה מיואש עד כדי כך כשבנו את 'הכולל' שבקושי נכנסים שם חמישים איש, צחקו על ר' לוי יצחק ואמרו לוי'למי אתם בונים את זה???'

יום בהיר מספר אברכים ישובים להם בכולל במא"ש, והנה נכנס הגרי"מ הוא מכנס סביבו מספר אברכים ומתחיל לדבר בהתלהבות, מה יהיה עם הליקוטי תפילות? מזדעק הגרי"מ, מדוע לא אומרים ליקו"ת?

**את ביקור החבורה אצל הגרי"מ
שליט"א ראה בעמוד הבא >>>**

שו"ת חברי החבורה עם הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

הרבה מאד זכו לשוב עי"ז בתשובה

נתן כתב את הדברים ברוח הקודש לכל סוגי האנשים, ובפרט לאנשים האלה.

אם זכיתם לראות ברכה בעמלכם - המשיכו בפעולותיכם הלאה לזכות בכך עוד ועוד אנשים, להפוך הדבר לנחלת הכלל, בהצלחה רבה.

איך אפשר לשכנע בחור שכדאי לו לומר בכל יום 'ליקוטי תפילות'?

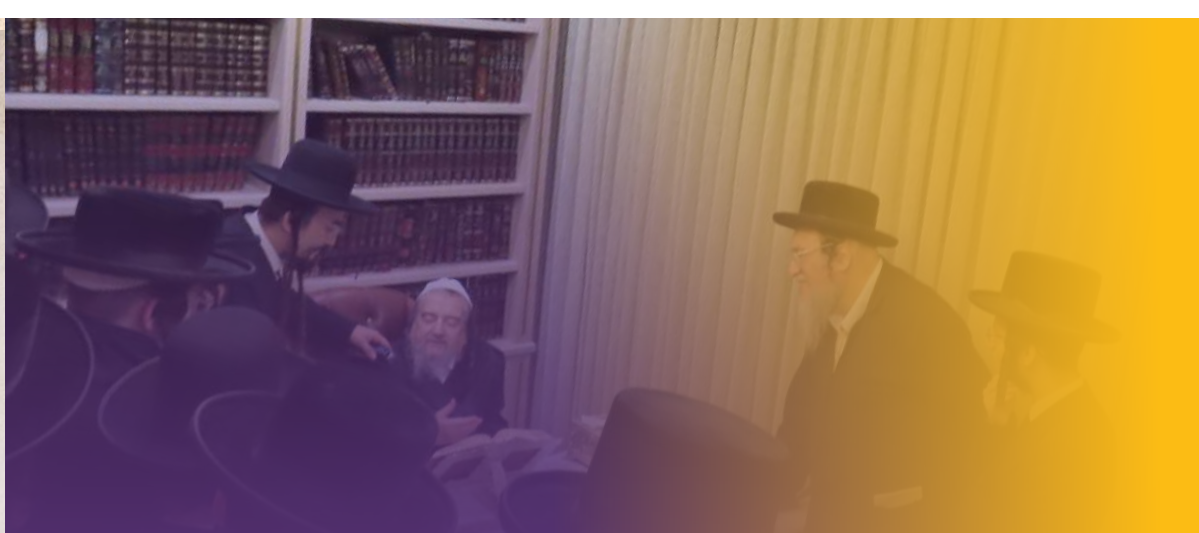
אין להתחיל עם לחץ בכל יום ויום, אלא משכנעים אותו לומר תפילה פעם בשבוע, או שבוע שלם בכל יום עמוד אחד. ההתחלה צריך להיות באופן קטן. וממילא כשיראה שזה מצליח, הוא ימשיך לבדו.

ב"ה יש לנו חבורה של אלפי בחורים מכל העולם האומרים 'ליקוטי תפילות' בכל יום. באנו לשמוע חיזוק בענין זה.

ראשית, מדובר בדבר השווה לכל נפש.

דבר זה הוא פתח טוב וקל, פתח קדוש, להיכנס על ידו לקיום כל העצות של רבינו.

הרבה מאד אנשים כבר זכו לשוב בתשובה ע"י אמירת 'ליקוטי תפילות', הם ראו את הרוח הקודש כיצד רבי נתן יודע לפרש את צפונות לבבם [-ר' נתן טייטש ז"י אפ], וגם מכיר היטב את כל פרטי עוונותיהם ודרכיהם העקלקלות, הכל נמצא בליקוטי תפילות, והבינו שרבי

אומרים עמוד של חנוכה ודף של פסח. עד שזה עובר
**ומה עושים כשנזדמן לו תפילה שאין לבו
נמשך לענין זה שכתוב שם?**

ידלג ויאמר תפילה אחרת.

אם איננו מרגיש עכשיו, בפעם השנית כן ירגיש.
העיקר לא להפסיק.

**האם אין הכרח שיהיו הדיבורים האלה
משפיעים על כל אחד
בכל דף ובכל עמוד?**

בוודאי זה משפיע על האדם,
אבל לא תמיד הליקוטי
תפילות' אשם בזה, האם
עצמו אשם בזה שלבו כ"כ
אטום, אשריכם שזכיתם להגיע
לנקודה קדושה מאד, עצה
אמיתית, כמו שאתם מנסים
ואתם רואים, ושתצרפו כמה
שיותר בחורים, השי"ת יעזור
שזו תהיה התחלה טובה לעבוד
את השי"ת בשמחה, ושתהיו
מהיום שמחים ומאושרים,

תעבדו את השי"ת בשמחה רבה בלי עצבות ומרה
שחורה, ולהכניס בבית שמחה לברך ברכות כוונה, ולא
לדבר לשון הרע, רק לדבר דיבורים קדושים, וכן להאיר
בבית לקיים באופן כזה את כל שאר קיום המצוות, ולחנך
הבנים בדרך הנכון, בדרך האמת, וכך השי"ת יעזור לכם
בהצלחה וברכה, ויתגלה על ידכם האמונה הקדושה
לעולמי עד ולנצח נצחים.

אתם עוסקים בעצה קדושה ואמיתית, כמו שזכיתם
לטעום ולראות!

**איך אפשר לעמוד בזה לומר בכל יום
מבלי להחסיר?**

לזה צריכים חבר טוב, כשיש חבר טוב, כל אחד מזכיר
ומזרז את חברו.

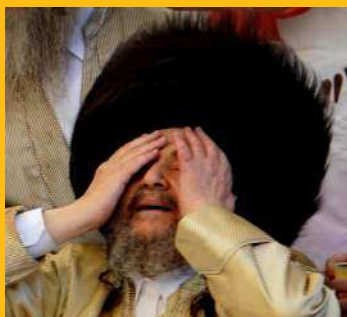
אני זוכר שהיה יהודי ספרדי שעסק במלאכת הסבלות,
בכל יום היה נכנס בצהריים לברסלב'ר שוהל, והיה אומר
'ליקוטי תפילות בבכיות רבות, והאריך בזה מאד שעה
ושתי שעות ואפילו שלש שעות. בכל יום היה לו סדר
קבוע ב'ליקוטי תפילות'.

אמרתי שאילו היו מעידים
על רב גדול שבכל יום הוא
יושב ובוכה לפני השי"ת, כמה
היו משבחים ומפארים אותו.
והנה יושב יהודי פשוט, סבל,
ובוכה עם ליקוטי תפילות כל
ימיו. בכל יום ויום היה נכנס
לברסלב'ר שוהל בצהריים,
כשאין ציבור גדול בביהמ"ד,
ישב ואמר ליקוטי תפילות
בדמעות שליש.

אח"כ היה דבר פלא, פעם הלכתי באיזה סימטא (אין
א געסאלע), ובקשו ממני להיכנס להשלים מנין לתפילה
בבית שישבו שם שבעה על נפטר, ואמרו לי שזה היהודי
הסבל הזה. הייתה זו סייעתא דשמיא מיוחדת, כי הייתי
מחשיבו ומעריכו מאד, והיה לי זכות לומר עליו הסדר
שאומרים על נפטר.

**כשיש סדר קבוע בליקו"ת בכל יום,
ובפסח נזדמן תפילה על חנוכה וכד', מה
יעשה?**

הגשנו עבורכם את הדברים ניתן גם לשמוע את הדברים בקו "קול התפילה" בשלוחה 1
לאחר בחירת שפת האידיש

ליקוטי תפילות בלשון קל וצח, כל זה להפליא.

כי כשמסתכלין בעין האמת רואין שהליקוטי תפילות הוא ספר נצרך להשיח את כל אשר עם לב האיש הישראלי המשתוקק לעשות רצון קונו באמת. ואלו שאומרים שזה גורם עצבות, זה שקר וכזב! כי אחר שהבן מתחטא לפני אביו שבשמים עם דיבורי רוח הקודש כאלו, באים לידי קדושה, לידי טהרת המחשבה, לידי צחות המוחין. ומה שנדמה להם שזה גורם עצבות, אינו אלא מחמת הספקות החודרים למוח מדיבורי האנשים הנשמעים לאזנם (וכדי לדונם לכף זכות נאמר שהכל הוא כתוצאה מהקטגוריה בין תלמידי החכמים שיהיה בעקבתא דמשיחא).

ומוהרנ"ת עצמו הירבה לשפוך שיחו לפני קונו באלפים ורבבות תפילות, וכנראה מליקוטי תפילות שאותו חיבר כבר לרבים, וא"כ נוכל לשער איך היו התפילות שלו שבינו לבין קונו על עצמו, חוץ מהעבודות של קימת חצות ותפילותיו התמידיות ג' פעמים ביום בהתלהבות נפלאה, וחוץ מאמירת תהלים שאמר בכל יום בהתלהבות ובהתעוררות רבה, שכל מי ששמעם אפילו אדם פשוט היה מתעורר מזה להשי"ת כמובא בהקדמת ספר "עלים לתרופה - מכתבי מוהרנ"ת", עיי"ש ותראה נפלאות.

■ ■ ■

אביו של ר' בן ציון שפירא היינו הרה"ק ר' הירש מיכל זי"ע, שחיבר ספר "התרגשות הלב", וגם "תקון חצות". הוא אמר שהספר "פלא יועץ" נעשה ברוח הקודש, כי איך אפשר להקיף פרטים רבים כאלו בלי רוח הקודש.

ועתה הגע בעצמך ותבונן על הספר הקדוש ליקוטי תפילות, איך אפשר להביע פנימיות לבבות מהמון עצות ומידות ופרטים רבים מהמניעות והבלבולים והעיכובים הבאים מהסט"א, המעכבים את האיש מישאל להתקרב להשי"ת על ידי העצות והמדות טובות, איך אפשר לפרט תפילות כאלו אם לא שהיה לו לב בוער ברוח הקודש לאביו שבשמים.

ר' לוי יצחק בענדער שליט"א [זצ"ל] אומר, כשאומרים חידוש ופשעטיל יכולים לכותבו אפילו אחר כמה ימים מאז שנחדש לו (ואני מוסיף, אפילו אם ישב אז בבית-הבראה...) אבל לכתוב תפילות אי אפשר כי אם בהתעוררות הלב להשי"ת, והיינו שתהא שלהבת עולה מאליה בעת שהיד כותבת...

דע, שאם היו העולם קרובים יותר בהבנת דעת רבינו הק' (ללא התנגדות) - הלא אלפים נפשות היו מתקרבים להשי"ת על ידי הספר הקדוש ליקוטי תפילות, שמביע שם עמקי הנפש כאלו הנצרכים לכל אחד מישראל, בלשון קל וצח, כל זה להפליא. ואם משורר היה צריך לבטא במילים פנימיות הלב כזאת שהליקוטי תפילות מלא בזה, הלא לא היו מבינים אפילו את העברי-טייטש (הפירוש הפשוט) שלהם, כי היה צריך להשתמש במילים עמוקות (וידוע שה"ספרנים" מתפעלים מכשרון כתיבתו הנפלאה ביותר של מוהרנ"ת, הגם שאין אנו צריכים להם).

פעם נזדמן לי לנסוע עם הרה"צ ר' שמואל שפירא למקומות הקדושים, והיה אוזן את הספר ליקוטי תפילות, ולקחתי אותו בידי ופתחתיו, וראיתי תפילה איך שמוהרנ"ת מבקש מהשי"ת ומשיח לבבו בענין זה: כמה זמן יש לי עוד לחיות בזה העולם, הצילני שהבעל דבר לא יגזול ממני את הימים אשר יש לי עוד לחיות (איני זוכר את לשונו הקדוש, אבל תפילה כזו ראיתי בין השורות) והתבוננתי בעצמי, הלא איך נחוץ לי התפילה הזו. הבט וראה איך שתפילותיו מתאימות לנפשות ישראל כהיום הזה, לאחר הרבה יותר ממאה שנים מאז שחיברם.

■ ■ ■

בירושלים היה צדיק אחד בשם ר' בן ציון שפירא זצ"ל, והיו קורין אותו ר' בן ציון ר' הירש מיכליס זצ"ל, והיה מפורסם בין חסידי מונקאטש, כי הסבא קדישא הרב אליפנדר זי"ע שהיה לו שייכות עם הרה"ק ממונקאטש אמר לו על ר' בן ציון זה (בעת שהמונקאטשער היה אצלו בארץ ישראל) כי הוא איש צדיק. ור' בן ציון שפירא זצ"ל בעת זקנותו כששמע על הליקוטי תפילות, לקחו וגמרו מתחילתו ועד סופו. כך סיפר לי אבי מורי. כי ר' בן ציון היה שכן שלנו בעיר העתיקה, ואבי מורי היה נכנס ויוצא אצלו הרבה. ור' בן ציון היה ירא אלקים, מעדת הפרושים בירושלים, והיה מופשט מכל עניני פאליטיק. וכמדומה לי ששמעתי שפעמים היה כתוב על פתחו שכל מי שיכנס אצלו - לא ידבר לשון הרע. בימי ילדותי ראיתי איזה פתק על פתחו, אבל עדיין לא היי לי ענין לדעת מה כתוב בו.

■ ■ ■

מוהרנ"ת לכל כּיס...

בשורה משמחת

הנגנו שמחים לבשר לכלל אנשי שלומנו די בכל אתר ואתר
כי לקראת יומא דהילולא קדישא של גאון עוזנו מוהרנ"ת זיע"א
זכינו להוציא לאור מחדש את הספרים הקדושים

ליקוטי הלכות

מהדורת "ובלכתך בדרך"
בכ"ב חוברות מפוארות
בצורת הדף, ובכתב קורן

18
ש"ח

כמו כן את הספר הקדוש

ליקוטי תפילות

בארבעה חוברות מפוארות

באותיות מאירות עינים
מחולק לימות השנה

98
ש"ח

ואת הספר הקדוש

עלים לתרופה

בארבעה חוברות מפוארות

באותיות מאירות עינים
מחולק לימות השנה

18
ש"ח

את הסטים ניתן להשיג בכל ריכוזי אנ"ש ברחבי הארץ, ובטלפון (לכמויות בלבד): 052-7164724

כמו כן הננו שמחים להודיע שבעזרת ה' נמשכת ההכנה לדפוס של הספרים הבאים:

"אוצר היראה השלם" - ה' כרכים מפוארים

חמשה חומשי תורה ברסלב "תורת הנצח" - ה' כרכים מפוארים

"מפתחות ערכים" על כל ספרי "ליקוטי הלכות" במהדורה מפוארת

הרוצים לזכות להיות שותפים מלאים בהדפסתם, נא לפנות לטלפון: 050-4128290 הרב נתן בורשטיין

בשורה משמחת

אנו שמחים לבשר לציבור אנ"ש חסידי ברסלב כי
לאור הביקוש הרב פעלנו למענכם להמשך המבצע

**מייפל
גולד**

רק 229 ₪

במקום ~~340 ₪~~

דגם בייסיק

(כובע חדש 100% לבד)

רק 440 ₪

במקום ~~570 ₪~~

**ברביסיו
דגם 92**

(חתנים)

רק 740 ₪

במקום ~~890 ₪~~

**ברביסיו
דגם 94**

(פרימיום)

רק 670 ₪

במקום ~~790 ₪~~

**ברביסיו
דגם 95**

רק 580 ₪

במקום ~~690 ₪~~

הגיע מלאי חדש של כובעי ברסלב עגולים נמוכים (כתר קרניאן)
כל הקודם זוכה | סניף ירושלים בלבד

**מכתב מיוחד שהגיע למערכת, מאת אברך חשוב המתגורר בירושלים
עיה"ק, שזכה להשתתף במסגרת החבורה בימי בחרותו.**

קומי רוני בלילה לראש אשמורות, בתוך חשכת הלילה, באמצע לילות החורף הארוכים, אני הולך ברחובות קריה, כשליבי מתרונן בקרבי, אה, זכיתי לשבור את המניעות הקשים, ובחצות לילה ללמוד בהתמדה עם החברותות השקדנים, עם תפילה בכח, בחיות נפלאה ובהתקרבות לצדקים, אבל קושיא אחת גדולה חודרת בליבי: למה אני שונה מכל חבריי?

אני אברך שנקרא דיי צעיר, אך חבריי בני גילי כבר שכחו מזמן מכל העבודות, הרצונות, והכיסופים, הם מסתובבים מלאים דאגות וטירדות, אני זוכר עדין שהם היו העובדים והלמדנים! במה זכיתי אני שכן ליבי מלא כיסופים, שכן זכיתי לקום חצות מידי לילה ולהיות מהעובדי הי בלילות.

אז נזכרתי, אכן אני אברך צעיר אבל בימי בחרותי, את הליקוטי תפילות לא עזבתי, עם חבורת התפילה הלכתי בתמידות, ואפילו בזמנים הקשים - שלא היה לי לב וחיות, ועצבות ומרה שחורה נפלה על פניי, אחזתי את עצמי בתפילותיו הק' של מוהרנ"ת בקביעות, לכל הפחות רבע שעה ויותר, עם רצונות וכיסופים נתלהב ליבי בהתחדשות.

עכשיו הבנתי למפרע מדוע אני שונה מכל החברים, כי הלב של רבינו הקדוש, ור' נתן תלמידו נשאר תקוע בליבו, הלב בשר של ברסלב בוער בליבי עם רצונות וכיסופים, כי העיקר הוא הלב, כי אם הלב חסר, אז חסר הכל, כי ליקוטי מוהר"ן וליקו"ה - זה הדעת והמוח של רבינו, מקבלים בתפילות של ר' נתן, כי העיקר לעשות מתורות תפילות.

והעיקר מה שמתבטא ברסלב"ר חסיד, זה בלב ואת זה מקבלים רק בליקוטי תפילות, והעוסק בזה נשאר עם רצונות וכיסופים עם חיות ושמחה לכל החיים, ולנצח נצחיים.

ב"ה אני מודה לה' שזכיתי בימי בחרותי להיות נמנה בחבורת התפילה בקביעות, וכל החיות בעבודת ה' הן בהתבודדות, הן בתפילה בכח ובתורה בכח ובחצות, הכל נמשך מהקביעות כל יום בליקו"ת, כי הלב של רבינו טמון אך ורק בליקוטי תפילות וכן את הקביעות לומר ליקו"ת מדי יום, זכיתי לקנות בימי בחרותי בזכות המבצעים והעידוד שקיבלתי מחבורת התפילה

כמו שמסופר על החסיד הנלבב ר' יעקב גדליה תפילינסקי זצ"ל שאמר שמונה שעות ליקו"ת, וזה היה הסימן של ברסלב"ר חסיד שמתמיד בתפילותיו, והוא מסתובב עם לב בוער להשי"ת, וזה מגיע אך ורק מהליקו"ת.

נא אחי האהוב האם אתה רוצה לבעור להשי"ת, או ח"ו להיפך, הצטרף עכשיו בימי בחרותך לחבורת התפילה ותמצא מרגוע לנפשך לאורך ימים ושנים מלאים חיות ורצונות וכיסופים, תפוס את האוצר בשתי ידיים ויהיה לך חיים נעימים, ואשרי מי שכבר הצטרף לחבורת התפילה, שבזה התקרב לצדיקים האמיתים, ובזה נקרב את הגאולה במהרה ובימינו אמן ואמן.

ממני אחד מבני החבורה

שמעון הלן

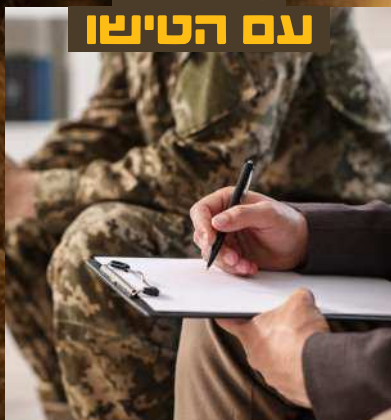
שלושה סיפורים אמיתיים מהשטח

אימת הגיבור ומלחמתו של הבעל תפירה

את ה'מעשה מהבעל תפילה'
כל אחד מכיר, על האימה
שהטיל הגיבור על העולם אין
מי שלא שמע, כך גם על הבעל
תפילה שלוחם לצידו במסירות
לפניכם שלושה סיפורים
אמיתיים לחלוטין (!) מהמתרחש
במלחמת הבעל תפילה עם
הגיבור של ימינו והעיקר הוא
הנצחון של הבעל תפילה
מרגש. מעצים. מחזק.

השפוי עם הטישו

הראש השנה של רבינו והתפילות שכר' נתן

העסקן המוצלח

||| סיפור ראשון |||

העסקן המוצלח

ורחוק מהקדושה שכזה? כיצד אוכל אני שנשמתי חצובה מתחת כסא הכבוד, ואיככה אוכל לשהות שעות ארוכות ושמא ימים מספר במקום חושך וצלמוות...

נכון, נתליע יודע שבכדי לנסוע לאומן הדרך לא כל כך פשוטה, וברצונו להשיג פטור מהגיוס, אבל... לשם כך... האם בעבור זה הוא יסכים ח"ו להיכנס לגיא צלמות?!

נתן לא הרגיש את כל המתרחש סביבו, הוא לא ראה צווחות ותגרה, יותר נכון הוא לא ראה מאומה. בידו החזיק ספרון בעל כריכה רכה, "ליקוטי תפילות" שמו, ובפיו לוחש תיבה אחר תיבה בעניים דומעות גומע שורה אחר שורה, ובמיוחד נמשך נתליע בתפילות המיוסדות על עניין ההצלה גזירת הגיוס, תפילות בהם מוהרנ"ת מרעיש עולמות בצעקות מרות, נתליע הרגיש כיצד ר' נתן חודר לתוך חדרי ליבו, ומבין את כל רגשותיו, את צערו וכיסופיו מרירותו ותקוותו, הכל טמן ר' נתן בין דפי הספר הקטן שבידו...

הזמן חלף, מחוגי השעון עברו

זהירות מספקת, צווחות רמות נשמעו, נהגים נוספים הצטרפו והגבירו את המהומה, כשאלה מצדדים בבעל הרכב הלבן ואלה לנהג הטנדר הכחול...

|||

פרק ב

רבים מיושבי האוטובוס הסמוך, הביטו בעניין בבלאגן המתפתח סביבם, אך בפינת האוטובוס ישב בחור חמד, נתן א. (שם בדוי) ובליבו פועמת תחינה: בעוד שבועיים עלי ח"ו להתייצב בלשכת הגיוס, איי, רבוננו של עולם, מה יהיה, האם אהיה כפוי בעל כורחי להתייצב במקום טמא

פרק א

הפקקים בכניסה לירושלים. לא נולדו היום, הכביש המוביל ירושלימה רגיל לראות שיירות עמוסות ברכבים הממתינים בסבלנות לזכות להיכנס לפלטרין של מלך, אם זה לפני חגים, או בסתם יום רגיל, ועל אחת כמה וכמה בזמן עצרות המחאה החוסמות את הכבישים...

אך דומה שבאותו יום רביעי חם, הגדילו הפקקים את עצמתם, עד שהגדישו את הסאה, כפשוטו. הרכבים הרבים המתנינו ללא תזוזה, השמש הקופחת חיממה את מצב הרוח, ותגרה קלה [אולי לא כל כך קלה...] פרצה בין שתי נהגים שחששו שמא אחד נכנס בשני ללא

נכון, נתל'ע יודע שבכדי לנסוע לאומן הדרך לא כל כך פשוטה, וברצונו להשיג פטור מהגיוס, אבל... לשם כך... האם בעבור זה הוא יסכים ח"ו להיכנס לגיא צלמוות?

תמהות: שמחה זו מה עושה? שמא הגרלת בלוטו?! לא לא! ברוך השם נפטרתי לא רק מהצבא הטמא, אלא אפילו איני צריך לבקר בלשכת המצורעים!

הבחורים שהספיקו להתאסף סביבו לא האמינו למשמע אזניהם מה?! איך?! בלי להיכנס ללשכה?! מי סידר לך את זה?! רק תגיד לנו ומיד נרוץ לעסקן המוכשר והמוצלח הלזה!!! נתל'ע לא השיב הוא פשוט הוציא מחיקו ספרון קטן והכריז אתם רואים את הספר הקדוש הזה ליקוטי תפילות? זהו העסקן שסידר לי את הפטור!!! ולכן רוצו עכשיו לעסקן המוצלח והרחמן והאוהב יש לו בשבילכם את כל הזמן

שבעולם...

ואכן כבר העיד מוהרנ"ת ואמר הלא כמה וכמה יושבים כבר בגן עדן בזכות שאמרו את הליקוטי תפילות ואם יושבים בגן עדן מוכרח שניצלו מן הגהינום...

ריק, כולם כבר היו בחדר אוכל, אך נתל'ע רצה לחטוף עוד כמה שורות מהליקוטי תפילות, אך הוא לא הספיק לומר שלושה שורות וקריאה נשמעת בחלל ההיכל: נתל'ע א. יש לך טלפון, מאחורי הקו טוענים שזה משהו דחוף!

נתל'ע מסיים את הקטע וממהר להרים את השיחה הלו? 'כן אפשר לדבר עם נתן א.?' מדבר!

מזל טוב! מזל טוב! נשמעו צהלות שמחה מעבר לקו בליווי רעשי רקע... נתל'ע

התבלבל: רגע, האם נעשיתי חתן ללא ידיעתי? ואם כן האם מותר לי לדעת עם מי? אך אביו מיהר להרגיעו: לא, זה עדיין בסוד... אך ברוך השם קיבלת פטור מהצבא "עקב בעיות נפשיות חמורות שהתגלו אצלך", רח"ל.

נתל'ע לא ידע את נפשו משמחה, הוא פשוט פצח בריקוד עליז "אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלינו". בחור שעבר במקום הביט עליו בעיניים

מזמן את השעה ומחצה, אך נתל'ע לא שם לב כלל לזמן העובר וחולף כצל וכאבק פורח הוא נשאב כל כולו לתוך הליקוטי תפילות...

לפתע מרגיש נתל'ע דחיפה בכתפו, ומרים בבהלה את עיניו ולמול עיניו ראה ערבי חשוד, שזירז אותו לרדת מהאוטובוס, באמרו: אדוני הגענו לתחנה האחרונה! רד מהר כולם כבר ירדו מזמן!

נתן מציץ בשעונו ומגלה שהשעה מאוחרת מאד, מי יודע אם יספיק את הפגישה עם הפסיכיאטר, הוא רץ ברחוב תופס מוניית ומקווה לטוב...

|||

פרק ג'

הימים הבאים עברו גם הם כשהם ספוגים בהרבה תפילות והתבודדות, במיוחד בתפילות הנפלאות מהליקוטי תפילות, בכל הזדמנות נפתח שוב ושוב הספר הבלוי מרוב שימוש. יום שלישי שנכפל בו כי טוב נתל'ע עסוק בליבון הסוגייה שנלמדה זה עתה בישיבה, כשסיים כבר היה ההיכל

הראש השנה של רבינו והתפילות של ר' נתן

ומנסה לפנות ימינה לכיוון גשר
הכהנים, אט אט הצליח, ולפתע
צדו את עיניו מספר מודעות,
כשבאותיות גדולות כתוב שם,
משהו על מהפכה, "מהפכה"?
מה קרה? עיניו עוברות במהירות
שורה אחרי שורה, ודווקא בסוף
המודעה נדלק הזיק בעיניו,
המודעה קוראת לו להצטרף
ולהיות חלק מהמהפכה של מאות
בחורים יקרים האומרים ליקוטי
תפילות דבר יום ביומו...

הרהור קל קונה שביתה בליבו
"נכון שאני מקפיד שלא יעבור
עלי יום ללא אמירת איזה קטע
מהליקוטי תפילות, אך האם זה
התכלית לצאת ידי חובה?!"
הלא ביכולתי לחיות חיים אחרים
לגמרי כפי שקוראת לו המודעה,
"וההחלטה הנועזת (או יותר
נכון "השורדת" - הנותנת את
הכוח לשרוד כל השנה) כן! אני
הולך להכניס לחיי את המהפכה
הפרטית שלי, כל יום אקדיש זמן
מסוים, לומר ברוגע ובישוב הדעת
והשתפכות הנפש את התיבות
הקדושות..."

פרק ג'

ראש השנה פרש את כנפיו על
היקום, וההכתרה הגדולה, תחת
כנפיו של הרועה הנאמן, הרחמן
והראש בית, וכך מוצא פינצ'ע

מעומק הלב, כשברקע ניתן
להאזין ליבבות חרישיות מלבבות
פתוחים...

באמצע קאפיטל מ"א חוזרת
מערכת הכריזה לעצמה, וקולו
הצלול של השליח ציבור מעורר
את נבכי הלב, הקולות והזעקות
גוברות מרגע לרגע התיקון הכללי
כבר עומד להסתיים, וכל הרואה
מתחיל להתנוצץ לו מה שהתבטא
רבינו הקדוש: "צדיקים אחרים
מברכים את עצמם שיהיה להם
ראש השנה כמו ה"ערב ראש
השנה אצלי"...

לאחר מכן ה"אבינו מלכינו
החזירנו בתשובה שלימה" הזעקות
בוקעות רקיעים ועוד מעט
הגאולה באה...

פרק ב'

פינצ'ע מוחה דמעות מזווית
עיניו, לא רק עיניו רחצו בדמעות,
אלא כל גופו ונשמתו דומה כאילו
טבלו במימי נהר המטהר...

הוא מנסה לפלס לו דרך לכיוון
היציאה מהציון, הן היום קצר
והמלאכה מרובה, הוא צריך
להספיק לרוץ למקוה לאחר
חצות, ולהכין עצמו לקראת ראש
השנה הקרב ובא, הופ!!! הכניסה
הראשית עמוסה, זה רוצה להיכנס
לסרט - נע והשני מנסה להידחק
פנימה, פינצ'ע לא רצה להידחק

פרק א'

ערב ר"ה תשפ"ו היום האחרון
של שנת תשפ"ה. עם ישראל
כולו מתאחד בחד קטירא סביב
ציונו הק' והנורא של הנחל גובע,
כל הצבעים והסגנונות מתכללים
בריבוי הגוונים כציור מרהיב,
ברגעים אלו פושט היהודי את
צורתו החיצונית, כל השכבות
מתקלפות ואילו הנשמה הטהורה
מתגלה במלוא יפיה המון האדם
הצובא על שערי הציון מכריז בקול
צלול רצוננו לעשות רצונך ומי
מעכב שאור שבעיסה. הרמקולים
ומערכת הכריזה מודיעים על
תחילתו של מעמד "תיקון הכללי
העולמי" בעוד מספר דקות, איי
הלב הומה בגעגועים מי יתן ונזכה
לשנת חיים טובים חיים של קירבת
ה' והתקשרות לצדיק...

מערכת הכריזה משתתקת
למספר דקות, תקלה אופיינית או
שמא חריקת שיניים מצד הסט"א,
שאיננה מסוגלת לחזות איך
מחיצות הטומאה שנבנו במשך
שנים ארוכות ע"י פיתויי הבעל
דבר כולם קורסות ונחרבות בתוך
דקות ספורות, על ידי התשובה
השלימה המורגשת בחלל האוויר.

הציבור אינו ממתין... השעון
מראה כבר על השעה 12:03 מכתם
לדוד נשמעות התיבות בוקעות

הצליח פינצ'ע לקרוא, מה? מה הם רוצים ממני? מה אני יעשה??

פרק ה'

ליבו של פינצ'ע צנח בקירבו, כמה חשש מהרגע הזה, אך לפתע תפס פינצ'ע את עצמו וקפץ ממקומו כנשור נחש: הלא כבר כמה ימים ששכחתי מקביעות בספר הקדוש... מה עם הליקוטי תפילות... היתכן להשתדל ולעשות עסק מהטפל ולשכוח מהעיקר? כיון שכן, לא זו פינצ'ע משם עד שאמר כמה וכמה תפילות, בתחילה בלא מוח אך לבסוף נפתח הלב, ומעומק ליבו התחנן פינצ'ע אל ה"הצילני מקליפת עמלק וזכני לקדושת מרדכי ואסתר!"

רק לאחר שהרגיש שכבר חזר היטב לחיק הליקוטי תפילות, שבה רוחו אליו בימים הבאים כמעט שהפסיק לגמרי להשתדל בעניין.

שבועות חלפו וימים עברו, פינצ'ע עמד בקבלתו ועמד בקביעות ברצונו לומר ליקו"ת מידי יום, והנה יום אחד כשהוא חולף ליד תיבת הדואר, רואה והנה עוד פעם הגיעה אליו מעטפה, פינצ'ע פתח את המעטפה ברעד חושש מהבאות, אך למרבה הפלא נכתב במעטפה שחור על גבי לבן, שעקב שגיאה במערכות נשלח בטעות שהוא כשיר אך באמת הוא לא כשיר.

בסעודת ההודאה הצנועה, שערך פינצ'ע לחבריו בישיבה, בסיום חלק א' מהספר הקדוש ליקוטי תפילות, סיפר פינצ'ע את עזו נפלאות תפילותיו הזכות של מוהרנ"ת, שבכוחם לשבר ולשדד הטבע הגשמי והרוחני כאחד, להפוך בין דין לרחמים, והירידות לעליות...

למחצה לשליש ורביעי, ממחר פינצ'ע לעבר הקפות שניות, ושוב מציץ לעברו אותו דף של מילתא דשטותא ששלחו לו אלה שנכנסה בהם רוח שטות, ולכן ברצונם שגם הוא יעבור ג' עבירות ח"ו, הצבא שלח לו דף נוסף בתוספת אזהרה!

פינצ'ע רקד בכל כוחו יחד עם הברסלב'ר חסידים, הן כך אמר רבינו: "ריקודים והמחאת כף בכוחם להמתיק ולבטל את הדינים", השעות נוקפות, ההורה גם הוא מסתיים מתי - שהוא הכנסת ס"ת מרגשת עד דמעות והעיניים נעצמות לאחר קריאת שמע שעל המיטה.

בימים הבאים ניסה פינצ'ע את דרכי ההשתדלות, הוא התרוץ מעסקן פלוני לעסקן אלמוני, מעל לחמש פעמים הוא היה צריך להיכנס לירושלים לשוחח עם עסקן פלמוני ולקבל הדרכה מעסקן אחר, בהמשך הוא אף הצטרך לבקר גם את מיטב הפסיכיאטרים "עקב בעיות והזיות קשות" אך כמה ששלח טפסים לשוטים היושבים בלשכות הטמאות, עדיין אינם רוצים להרפות מטרפם, בכל פעם הם מגיבים שעדיין חסר מסמך פלוני ועדות אלמונית מפסיכיאטר בכיר שהוא משוגע לגמרי...

גם ההבטחות שהבטיחו "יודעי דבר", תעביר 10,000 ש"ח למאכער אלמוני והענין מסודר תוך שבוע, חוץ מלשלם תקציבי ענק לא יצא לו כלום מזה, ואילו פינצ'ע זעק לעברם: די! עזבוני! "רבוש"ע חנני וענני".

וביום בהיר אחד, מגיע המכתב, פינצ'ע כבר בטוח שהנה הפטור המיוחל הגיע, אך לא! בבהלה חדה התחלפה האוירה, וכך נכתב: לאחר בדיקת כל הנתונים הרפואים נמצא כי פינצ'ע פ. כשיר לשירות צבאי סדיר, תאריך ההתייצבות לשירות היינו... את המשך המכתב כבר לא

את עצמו ביום שישי בבוקר בשדה התעופה בקישינב, כשהוא מקווה שכשם שיצא בשלום בדרך לא - דרך, מארצנו הקדושה, כך יכנס לחיים טובים ארוכים ולשלום...

הרי יש "צו עיכוב" המרחף על ראשו מטעם הגאים החושבים שהם כל - יכולים, אמנם הוא ועוד מאות בחורים הוכיחו בשנים האחרונות שיש רק ק-ל אחד שהוא מנהיג ומושל, ואין עוד מלבדו...

הסייעתא דשמיא מלווה אותו גם בכניסתו, אך פינצ'ע נזכר, שהיום מרוב טרדות וטלטולי דרכים, טרם אמר את ההספק היומי בליקוטי תפילות.

הוא אסף את מזוודתו ועלה למונית שהוזמנה מראש על ידי כמה מידידיו, ולמרות עייפותו, פתח את הספר הקדוש והתחיל לומר, בלי מוח ולב, רק בתמימות ופשיטות עד שזכה וסיים את לחם חוקו, אשרינו! חשב בסיפוק, נכון אין יום דומה לחבירו, לפעמים יש והמוח פנוי, הלב נתעורר והעיניים זולגות נחלי דמעות, אך העיקר הוא הקביעות בכל מצב...

פרק ד'

המונית נעצרה ליד פתח בנין מגוריו, פינצ'ע סוחב בקושי את מזוודתו, בפתח הבנין מציץ לעברו מהתיבה "צו גיוס" חותמות של הצבא ושאר מרעין בישין, פינצ'ע לא מתרגש, הן הוא חייל בצבאותיו של הגנרל הגדול, הלוחם עם הסטרא - אחרא קרבות עקובות מדם, אותו גנרל גיבור ואיש מלחמה כבר הזהיר אותנו מראש: "מה לכם לדאוג מאחר שאני הולך לפניכם", יום כיפור, סוכות, מי ישער ומי ימלא ומי יתאר את אשר מתחולל בימים אלו, וכך לאחר שסיים לפרק את סוכתו

השפוי עם הטישו

מה שאמרו חז"ל: "עתידין בתי קירקסאות ובתי טרטיאות להפוך לבתי כנסת..."

אך לא חלפו מספר דקות, ובמקום להיקרא לקב"ן, עברה במקום מפקדת סרוחה, ולא היתה מסוגלת

לראות מראה טהור שכזה,

ובגערה פנתה לעבר אמו:

מה זה?! מה

זה הנייר

על העינים?

והאם השיבה

בגאווה בלתי

מוסתרת: זהו בני

הטהור! הוא שומר

על עיניו לבל יתקל במראה

שאיננו כזה...

המפקדת זעמה וחרונה בער בה, ובהחלטה נחושה ציוותה על האם: 'אם כן, תרדי איתו למטה אל הפסיכיאטר הצבאי' (זה אינו מטפל כלל בבחורים חרדים, אלא בחיילים הסובלים ממחלות נפש, ואכן כל מי שדורך על מפתן הגהינום הצבאי כנסת בו רוח שטות עד שמאבד את שפיותו

מיהר יחיאל ולקח גליל נייר טישו ארוך, ועשהו כצעף, כך את הנייר סביב ראשו סביב סביב, עד שעניו כוסו כליל במגן ובמחסה, עתה נרגע יחיאל קמעא, ומבעד לחריצי הטישו חיפש איזה ספר לעסוק בו בזמן ההמתנה, לא מצא אלא סידור בלה וישן, דפדף לה כא ולהתם, עד שהגיעו לסדר ה'אקדמות' שאו מרים בשבועות, נרגש כולו פצח באמירת האקדמות עם הניגון הנפלא, הלא רבינו

כבר אמר: "וואס אידן פארמאגן - די אקדמות מיטן ניגון..." מרוב התרגשות שכח יחיאל היכן הוא נמצא, עד שאמו נאלצה להסות אותו בלחישתה, 'כאן זה לא בית כנסת'.

אך יחיאל למרות שניסה ללחוש פרצו מליבו הכוסף ניגונים נפלאים, עד שכמעט התנוצץ

פרק א

הימים הם ימי הקיץ שנת תשע"ג.

בשערי לשכת השמד ברחוב רש"י עוברים בחור ואמו המסורה, הבחור יחיאל, משפיל את עיניו הטהורות כלפי מטה, איננו מדבר עם אף אחד, איננו משתף פעולה, ולא כותב כלום, אימו הנמרצת הולכת לפניו ומסדרת את כל הבירוקרטיה, אך הבחור אינו יודע מנוח לנפשו, המקום נראה כמו הודרך היטב על ידי בלעם בן בעור שתום העין, כיצד להתאים את האווירה ל'קידמה' ופתיחה לצבא השמד.

יחיאל נזכר שמשע עומד בין שמד לרצון, ורצונות נעלמים מתעוררים בקרבו, אך אבוי, מה יהיה עם עייניו? גם כשהוא מביט כלפי מטה עדין הפרוץ מרובה על העומד, והנחש הקדמוני כרוך על עקבו, ברוך ה' שאינני זקוק למשקפיים, עיניו פועלות היטיב, אך כך אינו יכול להמשיך.

אך יחיאל למרות שניסה ללחוש פרצו מליבו הכוסף ניגונים נפלאים, עד שכמעט התנוצץ מה שאמרו חז"ל: "עתידין בתי קירקסאות ובתי טרטיאות להפוך לבתי כנסת..."

עיין במסמכים וכולו כעס וקצף,
'אתם החרדים! קיצונים! חשוכים!
וכך נשפכו מפיו קללות וביב
שופכין...

תוך כדי שיחה
נכנסה אימו לחדר
והפסיכיאטר קרא
לעברה: 'אני
חותם לכם,
הבחור כלל
אינו משוגע,
אך מה זה
הקיצוניות
הזאת?

יחיאל התנתק
מהגיגיו המטופשים
של הפסיכיאטר שמולו,
הוא התחיל לבכות בשקט,
והפסיכיאטר שב ותקף: 'תראו
לאן הבאתם אותו בקיצוניותכם...'
סוף דבר, לאחר תשפוכת הפרש,
נכנעה הסט"א, והוא קיבל פטור.

והפסיכיאטר מגיע במהרה ושואג
כחיה פצועה: 'אדוני מה שמך?
ומה זה הנייר סביב העיניים? הא!
אינך רוצה להסתכל, כרצונך,
אך מה זה הנייר המוזר?

וכי אינך יודע שיש
מצוה שליבין
אדם לחבירו,
והלא הנך
מעליב את
הנבילות
השוהות
במקום!
יחיאל
צחק בליבו
על החילוני
האומלל, ובעזות
דקדושה עשה את
המפגר ללעג ולקלס, הוא הוריד
את הנייר אך תחת זאת עצם עיניו
בחזקה.

הפסיכיאטר נפגע עמוקות,

ונעשה כחיה בדמות אדם... ונחזור
לעניננו)

III

פרק ב

הבחור מתיישב על כסא מזדמן,
עתה כבר מצא תהילים וליקוטי
תפילות, המזמורים הקדושים
נאמרים ברגש... וכך גם התפילות
הנוראות מתחננות אל ה'.

חלפו מספר שעות, והאם
לחשה לבנה, 'יש לי הרגשה שהם
מסתכלים עלינו ומחכים לרגע
שאסתלק מהמקום, ואז הם יקראו
לך, אם כן אני אגש לרגע לפינה
ואם הם יקראו לך, אל תירא ואל
תיחת!

רק עזבה האמא את החדר,

תמו ונשלמו ג' סיפורים אלו, וברקע המעשיות נזכר במה
שסיפר רבינו, על מלך ששלח למדינה של אויבים ג' מרגלים,
הראשון נכנס בשלום ויצא בשלום ללא שהבחינו בפעולתו,
השני נכנס ושומרי העיר חשדו בו למרגל אך הוא התחמק
מהם, ואילו השלישי נתפס בידם אך שמר את הסודות בליבו,
ורבינו שיבח את השלישי יותר מכולם, על שעמד בנסיון כזה

בס"ד

השנה זה קורה

24 שעות של תענוג רוחני עילאי

מתקשרים לקו 'קול התפילה' ומתקשרים לבעל ההילולא

השנה בעז"ה יושמעו בקו דיבורים ממשפיעי אנ"ש
כאשר מידי שעה יתעדכן התוכן - תוכן מדגש ומחזק

תפריט השלוחות בקו (לאחר בחירת השפה)

שלוחה 9 פרויקט תפילתי	שלוחה 5 דרשות	שלוחה 3 התקשרויות למערכת	שלוחה 2 המבצע לבהורים	שלוחה 1 דרשות במערכת	שלוחה 0 מידע וחשבון
--------------------------	------------------	-----------------------------	--------------------------	-------------------------	------------------------

• התחברו מכל מקום •

המספר בארה"ב:
347.966.1618

המספר הראשי בארה"ק:
02.627.3116

.....
תיאורי חי
עוצמתי
ומרגש
.....

א ברסלב ישבת

תיאור משבת
בישיבת ברסלב
בני ברק

נכתב על ידי אחד הבחורים
נערך ע"י מ. פייער

ואז זועק ר' נתן בגרון ניחר: איך יכול לעבור יום בלי ליקו"ת? איך שייד הדבר הזה?

ליל שב"ק ישיבת ברסלב ב"ב

בחורי הישיבה נעמדים לתפילת 'קבלת שבת', הרוממת, החיות, הברען, שמורגש באויר זה משהו שא"א לתאר בכלל, אמרו עליהם אשר מי שלא היה בקבלת שבת בישיבת ברסלב לא הרגיש טעם תפילת שבת מעודו, יש שיגדילו ויאמרו אשר מי שלא היה בשב"ק בישיבת ברסלב, לא הרגיש טעם שבת מעודו.

כך או כך יש שיתנו טעם לדבר שהוא כוחו של האי זקן דקדושה אשר עומד על גבינו. או שמא שישם שנות תורה ועבודה של שרפי מעלה שכהיום עומדים בפני העדה של חסידות ברסלב אש תורתם ותפילתם ספוגה בקירות הישיבה, או שמא רצונותיהם וכיסופם של בחורי הישיבה.

ולמען האמת היא והיא הגורמת והכל מצטרף לאבוקה של אש לזהטת ומתפרצת לצעקתם ותפלתם הלוהטת בתפילה בכח מחיאת כף, אשר מבטא את המיית ליבם של בחורי הישיבה, הריקודים הנפלאים בלכה דודי, ומי מדבר על הריקודים שלאחר

התפילה ה'בר יוחאי' ו'חידוש כמותו' ושאר הריקודי קודש, היטיב להגדיר זאת אחד מאנ"ש שההרגשה היא של ריחוף מעל הקרקע, כמו התנתקות של כמה שעות לביקור בגן עדן בעצמו.

לכבוד שב"ק הוזמן המשפיע החשוב הרה"ח ר' נתן בורשטיין שליט"א להנחות ולהנחות ולהחיות, יחד עם בחורי הישיבה הקדושים, לאחר סיום התפילה יורדים הבחורים לכיוון החדר אוכל, שם יזכו לשיא של ההתעלות וההתרוממות, שם גם תמתין להם סעודת שבת. הבחורים אינם עסוקים כעת בבחינת התפריט הפשטני המוגש הלא זה עתה הרגישו טעם גן עדן ומה להם ולאוכל גשמי זה, מה גם שבעוד כמה שעות הם כבר יקומו לאחר שעות שינה מעטות, ללילה עמוס בתורה ועבודת ה' חצות, התבודדות תורה ותפילה וריקודים ושמחה וכו' וכו', ובין לבין חוטפים עוד כשעתיים עונג צרוף בסעודת שבת אשר כולו קודש כולו אלקות.

המשפיע ר' נתן מקדש על היין בהתלהבות ומרומם אותם טפחיים מעל הקרקע, ולאחמ"כ נט"י וזמירות שב"ק, כאן אפשר להרגיש את

ההקפדה של רביה"ק לשיר זמירות בפשיטות האופיינית לברסלבר חסידים, לאחמ"כ פותח ר' נתן בשבח הישיבה הקדושה אשר לולא הישיבה לא היתה קיימת לברסלב בעולם, על המסירות נפש של ר' שמעון ברגשטיין זצ"ל למען הישיבה, משם עובר ר' נתן לחיי ההפצה - ההפצה אשר התקיימה בימים ההם בישיבה אשר שם היה המקום היחיד להפצת אורו של רבינו ז"ל, אם כבר חשבנו שהגענו לשיא, ההתלהבות ממשיכה לטפס וכאשר מתחיל ר' נתן לדבר מ'הליקוטי תפילות' שם מתגלמת דמותו של ר' נתן בשלימות, מוהרנ"ת הרי אומר שעל כל יום שאין אומרים ליקו"ת יתנו דין וחשבון א"כ הרי זהו הבסיס לחייו של חסיד ברסלב.

ואז זועק ר' נתן בגרון ניחר: איך יכול לעבור יום בלי ליקו"ת? איך שייד הדבר הזה? התמיהה נשמעת מקולו של ר' נתן אשר חי ונושם את רביה"ק ומוהרנ"ת ומשקיע מהונו ומרצו למען כל ספרי רביה"ק ובפרט לספה"ק "ליקוטי תפילות".

כל הנוכחים רואים בחוש איך כל התפילות, הכיסופים, הצעקות, המחאת כף, הריקודים כולם מתמזגים לקולו של ר' נתן כשהוא מדבר מה"ליקוטי תפילות"... ור' נתן ממשיך לספר ממעלת החבורה הנפלאה "חבורת התפילה" אשר שמה לה למטרה לחזק ולעודד את בחורי אנ"ש באמירת ליקוטי תפילות, אשר אחר שקיימת כזאת חבורה זהו כבר ביטול הבחירה לומר ליקוטי תפילות,

'הקביעות!' 'הקביעות!' זועק ר' נתן. שכל אחד יקבע לעצמו שכל יום יאמר דף

שכל אחד יקבע לעצמו שכל יום יאמר דף ליקוטי תפילות על הסדר 'חק ולא יעבור' לשוב לנו כל הימים, זהו חיותינו זהו תקוותינו לנצח'.

שכל בחור יקבל על עצמו שיום שאינו אומר ליקוטי תפילות, אז לפחות שיאזין 5000 דקות ליקו התפילה כאשר כוונתו לקו של חבורת התפילה בו ניתן להאזין לדרשות מכלל משפיעי אנ"ש בענין הליקוטי תפילות, ר' נתן מתנצל שהוא יודע שזה ריבוי אור אך בכל זאת בחר בזה כדי להראות את חשיבות הענין.

דומה כי כל העבודות שרואים בישיבה שווים בעיניו כקליפת השום, למול עוצמת הספה"ק ליקוטי תפילות, ואכן לפי גודל ההפלות שהפליג רביה"ק במעלת התפילה, ולפי הדיבורים שנשמעו מפי מוהרנ"ת על הספה"ק ליקוטי תפילות כגון 'עתידין ליתן דין וחשבון על כל יום שאין אומרים אותו' ותפילות כאלו לא היו מעולם והם מלאים כל טוב לבית ישראל, נראה שאכן כך הם פני הדברים.

הזמן הולך ומתאחר שעת השניה לקראת הקימה בחצות מתקרבת ור' נתן מוכרח לסיים, ור' נתן מסכם את כל הדיבורים לעובדא ולמעשה העיקר שכל בחור יאמר כל יום דף ליקו"ת חק ולא יעבור

מעשה כל העבודות כל החיות וכל הכיסופים יקבלו גוון וצבע חדש צבע וחיות של ליקוטי תפילות, פנימיות חדשה עמקות חדשה חתירה עמוקה והכל בזכות הספה"ק ליקוטי תפילות.

אמור מעתה אינו דומה ליל שבת בישיבת ברסלב ב"ב לפני דרשתו של ר' נתן בורשטיין ושבת שלאחר הדרשה.

דומה היה שכל נשמתו ורוח אפו של ר' נתן הוא רק הליקו"ת זר לא יבין זאת, במקום בו בחורים מסתובבים בכאלו כיסופים כאלו תפילות ריקודים חצות ושאר עבודות קדושות, נראה שכאן צריך לדבר מעניינים העומדים ברומו של עולם, אמנם רבינו כבר הבין שדברים העומדים ברומו של עולם זהו תפילה, ולכן בני אדם מזלזלים בהם, ר' נתן מביא גם שכל שמזלזלים בו יותר זה יותר ברומו של עולם.

יזהו אכן ענינו של הליקוטי תפילות, מסכם ר' נתן. 'אשר כל המחלוקת שהיה על רבינו היה שעסק בענין התפילה, ובפרטיות על מוהרנ"ת ובפרטי פרטיות על הספה"ק ליקוטי תפילות אשר רואים בחוש הזלזול אליו אשר נכנס לצערינו גם בינות לחסידי ברסלב, כמו שרואים בחוש שהוא

הספר שאינו כ"כ שימושי ביחס לשאר ספרים (וב"ה) שאפשר לומר שכהיום אחר שהוקמה החבורה המצב השתנה (לטובה)'.
ר' נתן עומד וצועק:

'מי שיקבל על עצמו לומר בכל יום ליקו"ת עד עשרה בטבת בקביעות כל יום כסדר, יכנס לגורל אשר מתוך כל עשרה שיקבלו על עצמם יזכה אחד בסט ליקו"ה ואחד בליקו"ת ואחד בעל"ת'. כל הבחורים מביטים עליו ורואים כמה הענין בוער ממש בעצמותיו, הוא מוכן להוציא ולהזיל מכספו כדי לעודד בחורים לומר ליקוטי תפילות.

ר' נתן מתלהב עוד ואומר

ליקוטי תפילות על הסדר 'חק ולא יעבור' לטוב לנו כל הימים, זהו חיותינו זהו תקוותינו לנצח'.

'בחור פותח את הליקוטי תפילות אומר את הדף של אותו היום מסיים נושק לספר ואומר לילה טוב ר' נתן! קם בבוקר הוא אומר בוקר טוב ר' נתן! לחיות לחיות את הליקוטי תפילות'.

כשרואים את ר' נתן מדבר בכזה להט בכזה ברען אפשר להבין שהוא חי את זה, נושם את זה, מי שמכיר אותו לעומק יודע עד כמה החבורה הקדושה בוערת בעצמותיו וזורמת בעורקיו, אשר הוא מוסר נפשו עליה, הזמן הולך ומתאחר הגיע הזמן ללכת לישון כדי להספיק לקום בחצות, אבל מי שם לב לזמן השניה, בזמן שר' נתן עומד ומתלהב על הליקוטי תפילות'.

ר' נתן מפליג לשנים קדמוניות עת אשר התסתופף אצל השרף מחסידי ברסלב ה"ה הרה"ח ר' ישראל בער אודסר זצ"ל בשנים אשר היה בתקפו, החסיד אשר אין לו בעולמו אלא ד' אמות של תורה ותפילה, והנה נכנס יהודי שבור אשר תכפו עליו צרותיו ומבקש תרופה וצרי למכתו, תפס אותו ר' ישראל בער ואמר לו יש לי בשבילך כזאת רפואה, והפליג באמרו "אזא רפואה", "אזא רפואה", ה"ה הספר הקדוש ליקוטי תפילות, ולאחר מספר חדשים חזר אליו באומרו נרפאתי, לגלות כמה גדול כוחה של הספה"ק ליקוטי תפילות להוציא להוציא יקר מזולל ולחיות נפש ישראלית הצמאה לקרטוב של התקרבות להשי"ת.

בס"ד

בחזר יקר!

אם עד היום, לא זכית שתהיה לך קביעות לומר ליקו"ת מידי יום.

עשרה בטבת יומא דהילולא קדישא של מוהרנ"ת זי"ע,
זה הזמן שלך לעלות על הרכבת, ולהצטרף לכלל בחורי
אנ"ש חדשים גם ישנים, לומר ליקו"ת מידי יום ביומו!

איך זה עובד?

מגדילים

נכנסים להגרלות הרבות
המתקיימות וזוכים
בפרסים יקרי ערך.

נרשמים

בסיום החודש נרשמים
אצל הנציגים בישיבות,
או בקו 'קול התפילה'

אומרים

אומרים ליקו"ת מידי יום
ביומו, לא זכית לומר כל יום,
אמרת רק 14 יום – אתה
כבר זכאי להרשם להגרלה.

תקנון החבורה

14 ימים כרטיס אחד | 24 ימים 2 כרטיסים | 29 ימים 3 כרטיסים.

מסלול אמירת ליקו"ת 15 דקות - דרגא א' | 10 דקות - דרגא ב' | 5 דקות - דרגא ג'.
מסלול דף ליום אומרים דף ליקו"ת מכל סוגי המהדורות (גודל בינוני ומעלה)

חייג בעת לקו קול התפילה ותתחיל לחיות באמת:

02.627.3116

ՀՀ ԿՈՍՏԱՆԳՆՈՒԹՅԱՆ ԿՐԹԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ
 ԿՐԹԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ
 ԿՐԹԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ

[illegible]

אָבאָל נאָך אַלס אַלס iii

[illegible]

מגועה ללחץ וללחץ ללחץ
“לחץ”

מזל מזל ללא לילגלגל:

מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְלֹא מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְלֹא מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

אֵלֶּלְךָ אֵלֶּלִי
אֵלֶּלְךָ אֵלֶּלִי

111

ԵՄԵՂԻՄ՝
 ԵԼԵԼԵ ՀԱՆԼ ԹՂ ԵՀԷԹԵՒԵ
 ԵԼԵՀԱ ԵՒԼ ԴԵԼ ԵԼԷԼ ԵԼ
 ԵԼԵԼԵ ԵԼ ԵԼԻ ԵԼ ԼԵԼԼ
 ԵԼ ԵԼԵ ԵԼԼԼ ԵԼԵԼ ԵԼԻԼ
 ԵԼԵԼԵԼԵՒ՝
 ԵԼԵ ԵԼԵՂԻՄ ԵԼԼԼԼԼԼ
 ԵԼԼԼԼ Լ ԼԼԼԼԼԼԼ ԵԼԼԼԼԼԼԼ
 ՀԼԼ ԼԼ ԼԼԼԼԼ, ԵԼ ՀԵԼԼԼԼԼ՝

»»»

ԼԵՒԵՆ՝ ԵՄԵՆՆԱԿ ԵՄ ԼՄԵԶԳՆ
 ԱՌԱՆ ԵՄ ԼՄԵԶԳՆ ԵՄՈՐՈՐՈՐ ՆՅ՝
 ՀԼԻՄՆԱ՝ ԵՈՍ Յ, ԵԵԵ՝ ԼՈՐԵՆ
 ԵՀ ՄԱԼ ԼՄԵԶԳՆ ԵՄԼԼԵՄ ԵՄՈՐՈՐ՝
 ՀՈՐԵՆ՝ (ԵՐԵՆ ՄԼԼԵՄ ԵԵԵ) ԱՌԱ
 ԵՐԼԵՄ ԵՄԵՄԼԼԵՄ ԵՐՆ ՏՀԵՆ
 ԵՀ ՇԻ ՆԵԼԵՈՍ ՈՒ ԵՄԼԼԵՄ ԵՄԵՄԼԵՄ
 ԵՐԼԵՄ ՄԱ ԵՄԵՆ՝ ՀԼԻՄ՝ ԵՄԵՄԼԵՄ
 ԵՐԵՆ ՇԻ ՄԼԼԵՄ ԵՄԵՄ՝ ԼՄԵԶԳՆ
 ՏՀ ԵՒ ԵՐՆ ՀԵՈ ԵՄԵՄ ԵՄԼԵՄ ԱՌԱ՝
 ԵՄԼԵՄ ՄԱ ԵՀ ԵՄԵՆ ԵՄԶԼԵՄ՝
 ՄԱ ԵՒԼ ԵՄԵՄ՝ ԵՄԵՄ ԵԵՀ
 ԵԵՀ ԵՄ ԵՄԵՄ ԵՒԼ, ԵՄ
 ԵՄԵՆ ՀԵՄՄ ԵՄԵՄ՝ ԵՒ
 ՀԵՄԼԵՄ, ԼՄԵԶԳՆ՝ ԵՄԵԶԼԵՄ
 ԵՒԼԵՄՄ ԵՀ ԵՄԵՆ
 ԵՒ՝ ԵՄՄ ԵՒԼ ԵՄԵՄԼԼԼԼԼԼԼԼԼ
 ՈՒ ՏՀԵՄ, ԵՄԵՄ՝ ԵՒ
 ՀԵՄԼԵՄ ԵՒԼԵՄ՝

ԵՆԻՄԱՆ ՄԵՀԿՄ ԵՐՈ՛Ւ ԵՆԻՄԱՆ:՝
 Ե. ՆԱԽ ԹԻՄԱՏ ՄԵՀԿՄ ԵՀ ԵՄ՝
 ԵՀ ԽԵԼԺԵ՛Ր՝ ԼՍԽԵՐԱՐԱՆԼԱՄԼՈ՛ՒՄ
 ՄԵՀԿՄ. ՀԵՐ. ԲՈՅ ԵՐԵԼԼ՝ ԴԵՐԵԼ
 ՄԵՀԿՄ. ՀԼ Ե, ՏՄ ԽԵԼ՝ ԽՄՀԿՄ
 ԼԼԹՈ՛Ւ ՊՈՒԹԱՐ ԸՈՒՆԼԸ՛Ր ԼՈՒ
 ԵՐԵԼՈ՛Ւ ՀԴԵՐԼՍ ԼՄԵՀԿՄ՝ ՀԱՐԱՐ
 ԼՍ ԹՈ ՏՄ ԵՐԵԼՍ ԺԻՎԵԼՍ ՊՀ ՇԻ
 ՀԵՐԱ ԵՐՈՒ ԼԼ՝ՈՒՄ՝ ԼՈՒՄԼԵԼ
 ԽԵԺՀ ԹԵՐՀՀ ՀՈՒ ԼԼԺԼ ԼՍԼ
 ԵՐՈՒՐԵԼԼՍ Ե՛՛՛

[illegible]

מִי־יָדַע זֶה לֹא מִי־יָדַע שְׁלֹשָׁה
לְמַעַן אֵל ל' אֵל
וְאֵל וְאֵל
שְׁלֹשָׁה

[illegible]

1. לְהַזְכִּיר אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנֵינוּ וּלְפָנֵי הָעָם
 2. לְהַזְכִּיר אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנֵינוּ וּלְפָנֵי הָעָם
 3. לְהַזְכִּיר אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנֵינוּ וּלְפָנֵי הָעָם
 4. לְהַזְכִּיר אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנֵינוּ וּלְפָנֵי הָעָם
 5. לְהַזְכִּיר אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנֵינוּ וּלְפָנֵי הָעָם
 6. לְהַזְכִּיר אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנֵינוּ וּלְפָנֵי הָעָם
 7. לְהַזְכִּיר אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנֵינוּ וּלְפָנֵי הָעָם
 8. לְהַזְכִּיר אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנֵינוּ וּלְפָנֵי הָעָם
 9. לְהַזְכִּיר אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנֵינוּ וּלְפָנֵי הָעָם
 10. לְהַזְכִּיר אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנֵינוּ וּלְפָנֵי הָעָם

ᐱᐱ ᐱᐱᐱᐱᐱᐱ
ᐱᐱᐱ ᐱᐱᐱ

III

[illegible]

>>>

[illegible]

[illegible]

ԵՐԱՆԻՑ ՍԵՆՆԵՐՑ՝ ԿՑ ԵՐԱՆԵԱՆ ԵՐԵՄ
 ԹԵՆԶ՝ ՆԳԼ ԵՆԱԼԼ ՆՍ ԵՄԻՃԻԼԻՑ
 ԵՐԵՄԻ ԵԺԵՄԻԱՆԱ ԵՐԵՆԵԺԱՆ ՄԶ
 ԵՌՇ ՀԱԵԼԼ՝ ԵՐԱՆԱ ԵՄՍՏՏՏՏ
 ԵՆԱ ԵԵԼ ԹԵՆԶ ՀԱՐԵԼ ՆԱՆՆ
 ԿՍԵԺԱ Թ ՀԵՆԱ ԵՆԱԳԼ ՀԹԵՆԶ՝
 ԴԼԼ ԼԵՑ ԵՐԵՆԱ ՄԵՆԱԼ ՄՈՇԵՆ
 ՀԼ ՁԺՈՑ ՁԻՃԶԵ ԵՐԵՆԱ՝ ԵՄԻՃԻԼ
 ԵՆԱՆԱ ԵՐՈՐԵՆԱ ԼԶԵԼ ԵՐԵՄ ԵԺԵՄ
 ԵԺԵՄ ՀԼ ՁԻՃԶԱ ՁԻՃԶԱ ԼԵՑ ԵՐԵՆԱ՝ ԿՑ
 ԵՐՈՐԵ՝ ԵՆԱՆ ԵՆԱԼ ԵՐՈՐԵՃԵՆԶ՝
 ԵՏԵՄ՝ ԵԼ ՁԼ ՁԻՃԶԱ ԵՐԵՆԱ ՁԻՃԶ՝
 ԵՏԶ ԵՐՈՐ ԵՐԱՆԱ ԵԵԼԺ ԵՆԱԼԼ
 ԵՆԱ ՁԻՃԶ ՄԶ ԵՐԶԿԱՆ՝ ԵՆԱԼ ԵՄԻՃԻԼ՝
 ԵՐԵՆԱԼ ԵԺԵԼ ԵԵՃԻ՝ ԵՆԱՆ՝ ԵՐԵՆԱ՝
 ԵՐԱՆԱԶ Տ՝ ԵԶԵՆ ՆԱ ԵՐՇ ԹԵՆԱՆ
 ԵՆԱ ԵՐՈՐ ԵՐԵՈ՝

[illegible]

אֲנִי לֹא „זְכָאֵל“:

ՀԱՅՈՒՆ ԼԿԱՍՆ ՀԳՁԻԿ ՀԱՆՔ՝
 ՄԵԼՈՒՄ՝ ԼԵՃԱՆՆ ԵՐԿ ԵՆ ՏԱՆ
 ,ԵԶՆ՝ ՄՍԽԱՆ ԴՈՆ ՀԱՏԱՆ ՀԻ ՌԱՆ
 ԱՌ՝ ԼԵՃԱԿ ՍՈՆ ՀԱՄԵՆ ԴԵ ՄԶԻ
 ԵՆՔԱՆ ՌՄ ՄԵԶԼԱՆ ԵՄԵՐԵՑ ԹԵ
 ՀԱՆՆ ԻԵՐԱ ՀԳՁԻԿՈ՝ ԴՈՆ ԵՆ
 ԻԵՐԱ ՀԱՄԶԼ ԵՄՌԱՄՈՒՄ՝ ԵՄՆԵՑ
 ԵՆՆ Ե՝ ՄՍԽԱԿ ՍԶԵՄ՝ ՌԱՆ
 ՌԵԽ՝

ԹԱՄՆ՝ ԻՍ ԵՇԵՐԱՆ ԱՄ ԱՅԼ ՀԱՅՆ
 ՀՐԱՆ ՄԵԹԵՐՀ ԵՇԵՐԱՆ ԱՅԼ ՀԱՅՆ
 ԱՅԵԼ ՀԵԼ ՄԵԹԵՐԱՆ՝ ԱՅԵԼ ՀԱՅԵԼ
 ԵՇԵՐԱՆ ԱՅՈՒ ԱՅԵԼԱՆԱՆ ԵՄԼ ՀԱՅԵԼ
 ԱՄ՝ ԱՀԻ ԱՅԵԼԱՆ իՍ ԱՀ ԱՀԵ ԱՅՈՒ
 ԵՇԵՐԱՆԱՆ՝ ԱՅԵԼԱՆ ՀԻ ԱՅԵԼ ԱՅԵԼԱՆ
 ԱՅԵԼԱՆ ԱՅՈՒ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ
 ԻՍ ԱՅԵԼԱՆԱՆ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ՝ ՀԱՅԵԼ
 ԵՇԵՐԱՆ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅՈՒ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅՈՒ
 ՀԻ ԱՀԻ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅՈՒ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ՝ ԱՅՈՒ
 ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ՝ ԱՅԵԼ
 ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ՝ ԱՅԵԼ
 ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ՝ ԱՅԵԼ
 ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ ԱՅԵԼԱՆ՝ ԱՅԵԼ

[illegible]

አፍሪካ

לילד
לילד

לילד לילד
לילד לילד
לילד לילד

 האש האש היא חלק מקדשנו. היא היא חלק מן הקדש.	 המנורה המנורה היא המנורה. היא היא חלק מן הקדש.
 המנורה המנורה היא המנורה. היא היא חלק מן הקדש.	 המנורה המנורה היא המנורה. היא היא חלק מן הקדש.

המנורה היא חלק מן הקדש

המנורה היא חלק מן הקדש
המנורה היא חלק מן הקדש
המנורה היא חלק מן הקדש
המנורה היא חלק מן הקדש

 המנורה המנורה היא המנורה. היא היא חלק מן הקדש.	 המנורה המנורה היא המנורה. היא היא חלק מן הקדש.
 המנורה המנורה היא המנורה. היא היא חלק מן הקדש.	 המנורה המנורה היא המנורה. היא היא חלק מן הקדש.

המנורה היא חלק מן הקדש

המנורה היא חלק מן הקדש

המנורה היא חלק מן הקדש

המנורה היא חלק מן הקדש

המנורה היא חלק מן הקדש

המנורה היא חלק מן הקדש

המנורה היא חלק מן הקדש

המנורה היא חלק מן הקדש

זגזג
זגזג
זגזג
זגזג
זגזג
זגזג
זגזג
זגזג
זגזג

ל.ל.ל. ל.ל.ל. ל.ל.ל.
ל.ל.ל. ל.ל.ל. ל.ל.ל.

א"ת.ל.ל.ל. ל.ל.ל.ל.ל. ל.ל.ל.ל.ל. | ל.ל.ל.ל.ל. ל.ל.ל.ל.ל.

ל.ל.ל.ל.ל.